

M&R BIURO PROJEKTÓW MIELOCH SP Z O.O.
UL. MACIEJA RATAJA 106A, 61-695 POZNAŃ
TEL./FAX. +48 61 826 92 49

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO DLA DZIAŁKI NR 4 OBRĘB 0008
W REJONIE DAWNEJ KOPALNI „STANISŁAW”

DATA OPRACOWANIA: 13 STYCZNIA 2022
10 MARCA 2022

OPRACOWANIE: MGR INŻ. KAROLINA DRAGA
MGR INŻ. ARCH. EWA MIELOCH-STOJCZYK

SPIS TREŚCI

WSTĘP		
1.	Przedmiot opracowania	4
2.	Podstawy formalno - prawne opracowania	4
3.	Cel i zakres merytoryczny opracowania	5
4.	Metody pracy i materiały źródłowe	7
CHARAKTERYSTYKA STANU I FUNKCJONOWANIA ŚRODOWISKA		
5.	Położenie, użytkowanie i zagospodarowanie terenu	8
6.	Charakterystyka i stan poszczególnych elementów środowiska przyrodniczego i ich wzajemnych powiązań	9
6.1	Rzeźba terenu	9
6.2	Warunki geologiczno-gruntowe	9
6.3	Zasoby naturalne	10
6.4	Warunki wodne i jakość wód	10
6.5	Gleby	10
6.6	Szata roślinna i świat zwierzęcy	11
6.7	Krajobraz	12
6.8	Klimat lokalny, stan powietrza atmosferycznego oraz klimat akustyczny	12
6.9	Obszary i obiekty chronione	13
OCENA ODDZIAŁYWANIA PROJEKTU PLANU		
7.	Ocena rozwiązań funkcjonalno - przestrzennych i innych ustaleń projektu planu	15
7.1	Cel opracowania projektu planu	15
7.2	Ustalenia projektu planu	15
7.3	Powiązanie ustaleń projektu planu z innymi dokumentami oraz sposób realizacji celów ochrony środowiska ustanowionych na szczeblu międzynarodowym i krajowym.	18
7.4	Skutki braku realizacji ustaleń projektu planu	22
7.5	Istotne dla projektu planu zapisy zawarte w ustawach	23
7.6	Istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia projektu planu	25

8.	Ocena oddziaływania na komponenty środowiska i zagrożenia dla środowiska w wyniku realizacji ustaleń projektu planu, w tym:	26
8.1	Oddziaływanie na rzeźbę terenu i gleby	26
8.2	Oddziaływanie na warunki podłoża	26
8.3	Oddziaływanie na warunki wodne	27
8.4	Oddziaływanie na szatę roślinną, świat zwierzęcy oraz obszary chronione i obszary Natura 2000	28
8.5	Oddziaływanie na stan higieny atmosfery i klimat akustyczny	29
8.6	Oddziaływanie na różnorodność biologiczną	29
8.7	Oddziaływanie na ludzi	30
8.8	Oddziaływanie na krajobraz	30
8.9	Oddziaływanie na zasoby naturalne	30
8.10	Oddziaływanie na zabytki i dobra materialne	30
8.11	Transgraniczne oddziaływanie	31
8.12	Analiza oddziaływań skutków realizacji ustaleń projektu planu na środowisko	31
9.	Rozwiązania alternatywne	31
10.	Zapobieganie, ograniczanie lub kompensacja przyrodnicza negatywnych oddziaływań na środowisko	32
11.	Metody analizy skutków realizacji postanowień projektowanego planu oraz częstotliwość jej przeprowadzania	32
12.	Streszczenie	33
ZAŁĄCZNIKI		
1.	Lokalizacja obszaru opracowania na tle mapy topograficznej	
2.	Lokalizacja obszaru opracowania względem obszarów chronionych	
3.	Projekt mpzp dla działki nr 4 obręb 0008 w rejonie dawnej kopalni „Stanisław”	

WSTĘP

1. Przedmiot opracowania

Przedmiotem niniejszego opracowania jest prognoza oddziaływania na środowisko projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla działki nr 4 obręb 0008 w rejonie dawnej kopalni „Stanisław”. Opracowywany projekt planu został wywołany uchwałą Nr XLIV/519/21 Rady Miejskiej w Szklarskiej Porębie z dnia 28 października 2021 roku w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla działki nr 4 obręb 0008 w rejonie dawnej kopalni „Stanisław”.

Opracowanie obejmuje obszar działki o numerze 4, obręb 8 w Szklarskiej Porębie o powierzchni ok. 24,935 ha w gminie miejskiej Szklarska Poręba w powiecie jeleniogórskim, w województwie dolnośląskim. Obszar ten znajduje się w północnej części miasta, w granicy z gminami sąsiednimi Mirsk oraz Stara Kamienica. Jest to teren pokopalniany kopalni kwarcu „Stanisław”. Jest to teren niezabudowany, położony w otoczeniu lasów. Na terenie tym znajduje się wieża telekomunikacyjna.

2. Podstawy formalno-prawne opracowania

Zgodnie z art. 51 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2021 r., poz. 2373 t.j. ze zm.) na organie administracji opracowującym m.in. projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego spoczywa obowiązek sporządzenia prognozy oddziaływania na środowisko ww. planu. W tym zakresie nowa ustawa zmienia i precyzuje obowiązujące przed jej wejściem w życie zapisy art. 40 ust. 1 oraz art. 41 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2021 r., poz. 1973 t.j. ze zm.). Stanowi ona jednocześnie dostosowanie polskich regulacji prawnych do ustaleń zawartych w dyrektywach Wspólnot Europejskich.

W myśl ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko prognoza oddziaływania na środowisko stanowi podstawowy dokument, niezbędny do przeprowadzenia postępowania w sprawie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko skutków realizacji polityki, strategii, planu lub programu.

Sporządzenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego – zgodnie z ustawą z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym – ma na celu przede wszystkim określenie:

- przeznaczenia terenu oraz linii rozgraniczających tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania,
- zasad kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu,
- zasad ochrony i kształtowania ładu przestrzennego, ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego, ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej,
- szczególnych warunków zagospodarowania terenu, w tym ograniczeń wynikających między innymi z potrzeby ochrony środowiska przyrodniczego i kulturowego,
- zasady modernizacji, rozbudowy, budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej.

Prognoza ma na celu identyfikację przewidywanych ewentualnych skutków wpływu ustaleń projektu planu miejscowego na środowisko, ocenę zaproponowanych w nim rozwiązań funkcjonalno – przestrzennych, a także ich zgodność z przepisami prawa z zakresu ochrony środowiska.

Opracowanie prognozy oddziaływania na środowisko jest obligatoryjne dla każdego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, o ile projekt planu nie uzyska odstąpienia od przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko wynikającego ze stosownego uzgodnienia z regionalnym dyrektorem ochrony środowiska i państwowym powiatowym inspektorem sanitarnym. Analizie i ocenie podlega projekt planu wraz z rysunkiem, stanowiącym załącznik graficzny nr 3 do niniejszego

opracowania. Prognoza pozwala – we wszystkich fazach planowania – uwzględnić wzajemne relacje pomiędzy uwarunkowaniami przyrodniczymi a przyjętymi rozwiązaniami planistycznymi.

Prognoza oddziaływania na środowisko, wraz z projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jest przedmiotem społecznej oceny – podlega wyłożeniu do publicznego wglądu, a jej ustalenia mogą mieć wpływ na decyzję Rady Miasta w sprawie uchwalenia planu miejscowego.

3. Cel i zakres merytoryczny opracowania

Głównym celem sporządzenia prognozy oddziaływania na środowisko jest wskazanie przewidywanego wpływu na środowisko, jaki może mieć miejsce na skutek realizacji dopuszczonych w projekcie planu form zagospodarowania przestrzennego, między innymi poprzez ocenę relacji pomiędzy przyjętymi w projekcie planu rozwiązaniami planistycznymi a uwarunkowaniami środowiska przyrodniczego, a także aspektami gospodarczymi i społecznymi, zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju.

W prognozie oddziaływania na środowisko analizie i ocenie podlega projekt uchwały w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (tekst) wraz z rysunkiem, stanowiącym załącznik graficzny uchwały. Szczegółowy zakres informacji wymaganych w prognozie wskazano w art. 51 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko*. Zgodnie z tym artykułem prognoza oddziaływania na środowisko zawiera:

1. Informacje o zawartości, głównych celach projektowanego dokumentu oraz jego powiązanie z innymi dokumentami.
2. Informację o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy.
3. Propozycje dotyczące przewidywanych metod analiz skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania.
4. Informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko.
5. Streszczenie sporządzone w języku niespecjalistycznym.
6. Oświadczenie autora, a w przypadku gdy wykonawcą prognozy jest zespół autorów – kierującego tym zespołem, o spełnieniu wymagań, o których mowa w art. 74a ust. 2, stanowiące załącznik do prognozy.
7. Datę sporządzenia prognozy, imię, nazwisko i podpis autora, a w przypadku gdy wykonawcą prognozy jest zespół autorów – imię, nazwisko i podpis kierującego tym zespołem oraz imiona, nazwiska i podpisy członków zespołu autorów.

Prognoza określa, analizuje i ocenia:

1. Istniejący stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu.
2. Stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem.
3. Istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.
4. Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu.
5. Przewidywane znaczące oddziaływanie, w tym oddziaływanie bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe, długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne, na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru, a także na środowisko, a w szczególności na: różnorodność biologiczną, ludzi, zwierzęta, rośliny, wodę, powietrze, powierzchnię ziemi, krajobraz, klimat, zasoby naturalne, zabytki, dobra materialne, z uwzględnieniem zależności między tymi elementami środowiska i między oddziaływaniami na te elementy.

Ponadto prognoza przedstawia:

1. Rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności na cele i przedmiot ochrony Natura 2000 oraz integralność tego obszaru.
2. Biorąc pod uwagę cele i geograficzny zasięg dokumentu, cele i przedmiot obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru – rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie wraz z uzasadnieniem ich wyboru oraz metod dokonania oceny prowadzącej do tego wyboru albo wyjaśnienie braku rozwiązań alternatywnych, w tym wskazania napotkanych trudności wynikających z niedostatków techniki lub we współczesnej wiedzy.

Zgodnie z art. 52 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko, informacje zawarte w prognozie powinny być opracowane stosownie do stanu współczesnej wiedzy i metod oceny oraz dostosowane do zawartości i stopnia szczegółowości projektowanego dokumentu oraz etapu przyjęcia tego dokumentu w procesie opracowywania projektów dokumentów powiązanych z tym dokumentem.

Stosownie do wymogu art. 53 ww. ustawy zakres i stopień szczegółowości informacji zawartych w niniejszej prognozie został uzgodniony z właściwymi organami, wskazanymi w art. 57 i 58 ustawy – regionalnym dyrektorem ochrony środowiska oraz państwowym powiatowym inspektorem sanitarnym.

Niniejsza prognoza została opracowana w oparciu o akty prawne:

- ustawę z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (tekst jednolity Dz. U. z 2021 r. poz. 741 z późn. zm.),
- ustawę z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jednolity Dz. U. z 2021 r. poz. 2373 z późn. zm.),
- ustawę z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (tekst jednolity Dz. U. z 2021 r., poz. 1973 z późn. zm),
- ustawę z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (tekst jednolity Dz. U. z 2021 r., poz. 1098 z późn. zm.),
- ustawę z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne (Dz. U. z 2021 r., poz. 2233 ze zm.),
- ustawę z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (tekst jednolity Dz. U. z 2021 r. poz. 1326),
- ustawę z dnia 9 czerwca 2011 r. Prawo geologiczne i górnicze (tekst jednolity Dz. U. z 2021 r., poz. 1420 ze zm.),
- ustawa z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (tekst jednolity Dz.U. z 2021 r. poz. 779 z późn. zm),
- ustawa z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (tekst jednolity Dz. U. z 2021 r. poz. 888 ze zm.),
- ustawa z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzeniu ścieków (tekst jednolity Dz. U. z 2020 r. poz. 2028),
- ustawa z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (tekst jednolity Dz. U. z 2021 r. poz. 195),
- ustawa z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne (tekst jednolity Dz. U. z 2021 r. poz. 716 z późn. zm.),
- ustawa z dnia 20 maja 2016 r. o efektywności energetycznej (Dz. U. z 2021 r. poz. 2166);
- ustawa z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 2187),
- ustawa z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (tekst jednolity Dz. U. z 2021 r. poz. 2351),
- rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 25 kwietnia 2012 r. w sprawie ustalania geotechnicznych warunków posadawiania obiektów budowlanych (Dz. U. 2012r. poz. 463),

- rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (tekst jednolity Dz. U. 2019, poz. 1065 z późn. zm.),
- rozporządzenie Ministra Ochrony Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (tekst jednolity Dz. U. z 2014, poz. 112),
- rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 2 sierpnia 2012 r. w sprawie stref, w których dokonuje się oceny jakości powietrza (Dz. U. z 2012r., poz. 914),
- rozporządzenie Rady Ministrów z 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. 2019 r. , poz. 1839),
- rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 12 stycznia 2011 r. w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków (Dz. U. nr 25 z 2011 r. poz. 133 z późn. zm.);
- rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 13 kwietnia 2010 r. w sprawie siedlisk przyrodniczych oraz gatunków będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty, a także kryteriów wyboru obszarów kwalifikujących się do uznania lub wyznaczenia jako obszary Natura 2000 (tekst jednolity Dz. U. z 2014 r. poz. 1713);
- rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz. U. z 2014r., poz. 1409),
- rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. z 2016r., poz. 2183),
- rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014r. w sprawie ochrony gatunkowej grzybów (Dz. U. z 2014r., poz. 1408),
- rozporządzenie Ministra Środowiska z 12 stycznia 2011 r. w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków (Dz. U. nr 25, poz. 133),
- rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 15 listopada 2011 r. w sprawie form i sposobu prowadzenia monitoringu jednolitych części wód powierzchniowych i podziemnych (Dz. U. 2011 nr 258, poz. 1550 z późn. zm.).

4. Metody pracy i materiały źródłowe

W Prognozie przedstawiono wyniki analizy, a także oceny potencjalnych zagrożeń dla środowiska wynikających z zapisów projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla działki nr 4 obręb 0008 w rejonie dawnej kopalni „Stanisław”. Zaproponowano rozwiązania minimalizujące negatywny wpływ ustaleń projektu planu na środowisko. Określono także możliwości podniesienia kondycji i sprawności funkcjonowania systemów przyrodniczych.

Przy opracowaniu niniejszej prognozy wykorzystano następujące materiały źródłowe:

Literatura:

- Ekologia a planowanie przestrzenne, Wiadomości Ekologiczne, t. XXXI, z.3, PAN, 1985,
- Fizjografia Urbanistyczna, A. Szponar, PWN Warszawa, 2003,
- Geografia Polski. Mezoregiony fizyczno – geograficzne, J. Kondracki, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa, 1994,
- Geograficzne badania środowiska przyrodniczego, Rychling A. (red.), PWN Warszawa, 2007,
- Geomorfologia, Klimaszewski M., PWN Warszawa, 1978,
- Koncepcja krajowej sieci ekologicznej ECONET – POLSKA. Fundacja IUCN, Warszawa.

Materiały kartograficzne

- mapa topograficzna dla obszaru miasta,
- mapa zasadnicza w skali 1:1000 dla obszaru planu,
- mapa ewidencyjna w skali 1:1000 dla obszaru planu,
- www.geoportal.gov.pl
- www.szklarskaporeba.e-mapa.net

Dokumenty, inne opracowania:

- Uchwała nr XLIV/519/21 Rady Miejskiej w Szklarskiej Porębie z dnia 28 października 2021 roku w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla działki nr 4 obręb 0008 w rejonie dawnej kopalni „Stanisław”,
- Zmiana studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Szklarska Poręba, 2016r. Uchwała Nr XXX/344/16 Rady Miejskiej w Szklarskiej Porębie z dnia 24 sierpnia 2016 r.,
- Prognoza oddziaływania na środowisko dotycząca projektu zmiany studium uwarunkowań zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Szklarska Poręba, 2013,
- Strategia Rozwoju Województwa Dolnośląskiego 2030,
- Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Dolnośląskiego Uchwała Nr XIX/482/2020 Sejmiku Województwa Dolnośląskiego z dnia 16.06.2020 r.,
- Prognoza oddziaływania na środowisko Wojewódzkiego Programu Ochrony Środowiska Województwa Dolnośląskiego na lata 2014-2017, z perspektywą do 2021 roku,
- Program Ochrony Środowiska Miasta Szklarska Poręba na lata 2016-2019 z perspektywą na lata 2020-2023 r, Szklarska Poręba 2016,
- Opracowanie ekofizjograficzne dla Szklarskiej Poręby, 2006,
- „Strategiczny plan adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030” (SPA2020) (Warszawa, Październik 2013 r.),
- Polityka ekologiczna państwa 2030 – strategia rozwoju w obszarze środowiska i gospodarki wodnej.

Powyższe materiały, w połączeniu ze szczegółową wizją terenową, pozwoliły opracować charakterystykę stanu funkcjonowania środowiska, a także możliwości regeneracji i rewitalizacji. Charakterystykę tą zawarto w rozdziale 5 i 6 *Prognozy*.

W toku prac nad sporządzeniem prognozy zastosowano metodę indukcyjno-opisową, polegającą na łączeniu w całość zebranych informacji o środowisku i mechanizmach jego funkcjonowania. Dodatkowo posłużono się także metodą porównawczą, wykorzystując ogólną wiedzę o funkcjonowaniu środowiska jako całości.

CHARAKTERYSTYKA STANU I FUNKCJONOWANIA ŚRODOWISKA

5. Położenie, użytkowanie i zagospodarowanie terenu

Gmina Szklarska Poręba położona jest w południowo-zachodniej części województwa dolnośląskiego, przy granicy państwa z Republiką Czeską, w powiecie jeleniogórskim. Miasto leży w odległości ok. 13 km na południowy zachód od siedziby powiatu - Jeleniej Góry. Do Wrocławia odległość wynosi ok. 110km w linii prostej. Przez miasto przebiega droga krajowa nr 3, która jest częścią europejskiej trasy E65, łączącej północ Europy z południem, a także wojewódzka droga nr 358, biegnąca do Świeradowa Zdrój. Miasto graniczy: od wschodu z gminą Piechowice, od północy z gminą Stara Kamienica, a od zachodu z gminą Mirsk, natomiast od strony południowej z Republiką Czeską.

Obszar opracowania położony jest w części północnej gminy, w granicy z gminami sąsiednimi Mirsk oraz Stara Kamienica. Granice projektu planu są tożsame z granicami działki nr 4. Teren opracowania stanowi teren pokopalniany po byłej kopalni odkrywkowej kwarcu „Stanisław”. Na terenie tym obecnie znajdują się opuszczone budynki o jednej kondygnacji nadziemnej i dachach płaskich. Teren ten porasta roślinność niska trawiasta wraz z niewielkimi zakrzaczeniami, typowymi dla piętra regła górnego. W otoczeniu kopalni znajdują się rozległe tereny leśne z ścieżkami pieszymi i pozostałą infrastrukturą turystyczną. W pobliżu obszaru znajduje się szczyt Izerskie Garby o wysokości 1084 m n.p.m. Na terenie opracowania zlokalizowana jest wieża telekomunikacyjna.

6. Charakterystyka poszczególnych elementów środowiska przyrodniczego i ich wzajemnych powiązań

6.1. Rzeźba terenu

Zgodnie z regionalizacją fizyczno - geograficzną Polski J. Kondrackiego miasto Szklarska Poręba położone jest makroregionie Sudety Zachodnie, w zasięgu mikroregionów Góry Izerskie oraz Karkonosze, których granica rozciąga się od strony wschodniej na zachód. Masywy górskie rozdzielone są równoleżnikowym pasem doliny Kamiennej oraz obniżeniem Przełęcz Szklarskiej.

Najwyższym szczytem Gór Izerskich, na terenie miasta, jest Wysoka Kopa - 1126 m n.p.m., natomiast w części karkonoskiej: Sokolik (1384 m n.p.m.) i Szrenica (1362 m n.p.m.). Punktem o najniższej wysokości n.p.m. jest koryto Kamiennej (ok. 490 m).

Obszar opracowania położony jest na zboczu Izerskich Garbów w masywie Wysokiego Grzbietu Gór Izerskich. Od strony południowej wyniesiony jest do wysokości ok. 1050-1070 m n.p.m., następnie gwałtownie opada do wysokości ok. 1010 m n.p.m., tworząc kamieniołom o wysokości ściany do ok. nawet 60 m. Wyrobisko wcina się w grzbiet Izerskich Garbów.

Rzeźba terenu obszaru objętego analizą w rejonie obniżenia po byłej kopalni może stwarzać ograniczenia w zagospodarowaniu i zabudowie terenu. Natomiast pozostały teren, nie stwarza w większości takich ograniczeń. Należy przy wprowadzaniu nowego zainwestowania zapewnić odpowiednie gospodarowanie masami ziemnymi, które mogą powstać w trakcie prac budowlanych. Podczas wprowadzania nowych inwestycji, wszelkie prace zmieniające kształt terenu i wpływające na nośność gruntów należy poprzedzać szczegółowymi badaniami geotechnicznymi, wykonywanymi zgodnie z przepisami szczególnymi (rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 25 kwietnia 2012 r. w sprawie ustalania geotechnicznych warunków posadawiania obiektów budowlanych (Dz. U. z 2012r. poz. 463).

6.2. Warunki geologiczno-gruntowe

Miasto leży w zasięgu karkonosko-izerskiego masywu granitowego. Skały granitowe utworzone zostały w efekcie intruzji magmy pomiędzy utwory paleozoiczne w południowych Karkonoszach i masyw śródgórski gnejsów izerskich. Granit karkonoski jest zróżnicowany: grzbiety gór zbudowane są równoziarnistych, raczej małych skaleni; średnie partie z granitów porfirowatych o wyraźnie większej średnicy kryształów oraz podczas gdy dolne partie Karkonoszy, w tym obszar opracowania, powstały z granitu porfirowatego z dużymi kilkucentymetrowymi skaleniami.

Północna część miasta, w której znajduje się obszar opracowania położona jest w zasięgu grzbietowych partii Wysokiego Grzbietu, zbudowanych ze skał północnej okrywy Karkonoszy powstałych z intruzji granitu w efekcie deformacji i metamorfizmu w późnym dewonie lub wczesnym karbonie. Występują tu gnejsy izerskie, o szczególnie słabym odkształceniu i wyglądzie zbliżonym do granitu (tzw. granity rumburskie) oraz łupki łuszczkowe w strefie zhornfelsowanej charakteryzujące się dobrą oddzielnością i jedwabistym połyskiem na powierzchni złupkowania. Ponadto w tym rejonie znaleźć można odmiany skał żyłowych, przykładowo: mikrogranity, lamprofiry czy żyły kwarcowe. Młodsze osady natomiast tworzą pokrywy zwietrzelinowe, zróżnicowane wielkością cząstek materiału skalnego. W byłej kopalni na terenie opracowania wydobywany był kwarc mleczny, występujący w postaci żyły wypełniającej strefę dyslokacyjną przebiegającą z południowego zachodu na północny wschód, o długości ok. 10km. Strefa rozgranicza dwie jednostki geologiczne: zbudowaną z gnejsów jednostkę Świeradowa Zdroju oraz pasmo Szklarskiej Poręby, utworzone przez hornfelsy. Grubość eksploatowanej żyły wynosi ok. 60-100m, a wydobywany kwarc odznaczał się bardzo wysoką zawartością krzemionki – 97-100%.

Zgodnie z mapą hydrograficzną grunty terenu opracowania są gruntami o przepuszczalności słabej. Głębokość do zwierciadła wody od powierzchni terenu wynosi ok. 10 m (wartość niepewna). Zgodnie ze szczegółową mapą geologiczną obszar opracowania w pasie wyrobiska znajduje się na mylonitach kwarcowych, kataklazytach i brekcjach okwarcowanych karbonu dolnego. Po północnej stronie pasa mylonitów zlokalizowana jest żyła kwarcowa permu, a następnie gnejsy drobnoziarniste (laminowane), z

lokalnymi granitami drobnoziarnistymi kambru górnego. Po południowej stronie pasa myloniów znajdują się inne utwory powierzchniowe (strefa zhornfelsowania).

Na teren ten może być wprowadzane nowe zainwestowanie, a w miejscach gdzie uwarunkowania geologiczno-inżynierskie wskazują na ograniczenia należy przeprowadzić odpowiednie zabiegi inżynierskie je niwelujące.

6.3 Zasoby naturalne

Na obszarze opracowania występuje złożo kwarcu żyłowego „Stanisław”. Na terenie złoża znajduje się obszar i teren górniczy „Stanisław II”. Obecnie eksploatacja złoża jest zaniechana (koniec eksploatacji nastąpił w 2004 r.). Obszar górniczy posiada status aktualny.

6.4. Warunki wodne i jakość wód

Przez miasto Szklarska Poręba biegnie dział wodny zlewisz Morza Bałtyckiego i Morza Północnego. Zachodni fragment gminy położony jest w dorzeczu Łeby, która należy do zlewiska Morza Północnego. Pozostała część rzek miasta uchodzi do Odry.

Sieć rzeczna miasta oparta jest o główną rzekę Kamienna, której również źródło znajduje się w granicach miasta, wraz z ważniejszymi dopływami: Rychlik, Ciekorn, Szlifierska Struga, Kamieńczyk, i pośrednio przez Szklarę - Szrenicki Potok. Kamienna jest lewym dopływem rzeki Bóbr. Na terenie opracowania nie występują zbiorniki wodne oraz ciek. Dno kamieniołomu okresowo zalewane jest wodą opadową.

Wody podziemne w granicach miasta tworzą płytko położony pierwszy poziom wodonośny głównie w obrębie dolin rzecznych oraz utworów stokowych oraz w sąsiedztwie źródeł i młak. Wody podziemne bardzo często cechuje znaczna zmienność sezonowa.

Obszar gminy położony był w zasięgu Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 344 „Karkonosze”, który jednak został wykreślony z rejestru GZWP decyzją Komisji Dokumentacji Hydrogeologicznej przy Ministrze Środowiska, nie jest tym samym wymieniany w aktualnym wykazie Głównych Zbiorników Wód Podziemnych w Polsce.

Jakość wód

Obszar opracowania leży w zasięgu jednolitej części wód powierzchniowych PLRW600031622 - Kamienna od źródła do Kamieńczyka. Zgodnie z *Oceną stanu jednolitych części wód rzek i zbiorników zaporowych w latach 2014-2019 – na podstawie monitoringu*, JCWP PLRW600031622, Kamienna od źródła do Kamieńczyka, została zakwalifikowana do 3 klasy pod względem elementów biologicznych, do klasy 1 pod względem elementów hydromorfologicznych, do klasy >2 i 2 pod względem elementów fizykochemicznych. Określono dla niej umiarkowany stan ekologiczny, stan chemiczny poniżej dobrego oraz ogólny zły stan wód.

Teren objęty projektem planu położony jest w granicach jednolitej części wód podziemnych nr 107. Zgodnie z Klasą jakości wód podziemnych – monitoring jakości wód podziemnych – monitoring operacyjny - 2020, dla jcwpd nr 107 w 2020 nie przeprowadzono badań. Natomiast zgodnie z tymi badaniami przeprowadzonymi w 2019 r. na terenie gminy Szklarska Poręba wody podziemne zaliczono III klasy jakości.

6.5. Gleby

Gleby na terenie miasta Szklarska Poręba są glebami górnymi, powstałymi głównie na bazie zwietrzliny skał krystalicznych. Występują przede wszystkim gleby brunatne kwaśne i wylugowane obok gleb deluwialnych (głównie pseudobielicowe) i mad, a także na stosunkowo niewielkim terenie gleb organicznych (mursze i torfy). Na terenie gminy dominują gleby klas V i VI (93% użytków rolnych), 6% to gleby klasy IV, wyższe klasy bonitacyjne gleb nie występują. Na terenie objętym opracowaniem grunty oznaczone w ewidencji gruntów jako lasy oraz jako tereny kopalni.

6.6. Szata roślinna i świat zwierzęcy

Pod względem szaty roślinnej na terenie miasta Szklarska Poręba dominują kompleksy leśne, którym towarzyszą tereny otwarte łąk i obszarów rolniczych. Lasami pokryte są przede wszystkim zbocza wzgórz okalających tereny zabudowane miasta.

Pod względem roślinności część terenu opracowania w rejonie wyrobiska jest mało urozmaicona, z dominacją roślinności niskiej trawiastej i pojedynczych zakrzewień typowych dla tego regionu. Poza obszarem kamieniołomu w części południowo-zachodniej występuje stosunkowo młody las z monokulturą świerka (drzewostan w wieku ok. od 20 do 60 lat) – piętro regła górnego. Ponadto obszar graniczy od południa z obszarem Natura 2000 Torfowiska Gór Izerskich, na którym znajduje się największy w Polsce kompleks torfowisk górskich. W części, przy granicy południowej obszaru opracowania znajduje się siedlisko 9140 - górskie bory świerkowe (jednostka *Calamagrostio villosae-Picetum*) oraz jego zbiorowiska zastępcze (nie występują już one jednak na terenie opracowania). Gatunkami charakterystycznymi dla tego siedliska są m. in. świerk pospolity, jarząb pospolity, wiciokrzew czarny, porzeczek skalny, wietlica alpejska, trzcinnik owłosiony, śmiałek pogięty, narecznica szerokolistna, przytulia hercyńska, podbiałek alpejski. Nie stwierdzono jednak występowania flory chronionej na obszarze opracowania.

Fauna w gminie jest charakterystyczna dla tego regionu kraju i jest powiązana ściśle z siedliskiem, w jakim się znajduje. Siedlisko to tworzy przede wszystkim szata roślinna i stopień przekształcenia krajobrazu. Ze względu na położenie wśród terenów leśnych, ale związanych z wieloletnią eksploatacją złoża mogą pojawić się tu takie pospolite gatunki jak: sarna, zając, lis, łasica, tchórz, nornik zwyczajny, mysz polna, jeż zachodni, kret. Niemniej, teren ten położony jest w granicach obszaru Natura 2000 Góry Izerskie, na którym stwierdzono gniazdowanie co najmniej 18 gatunków ptaków z Załącznika I Dyrektywy Ptasiej, m. in. cietrzewia, sóweczki i włośchatki. Teren obszaru Natura 2000 jest także ostoją dla gatunków takich jak: mopek, wydra, ryś oraz wilk. Na terenie opracowania natomiast stwierdzono występowanie świergotka łąkowego oraz sieweczki rzecznej. W pobliżu opracowania występuje także: krzyżówka, pustułka i drozd obrożny. Ponadto obszar opracowania otoczony jest strefą ochrony okresowej zimowej dla cietrzewia zwyczajnego (*Lyrurus tetrix*). Z gadów w pobliżu terenu opracowania stwierdzono występowanie żmii zygzakowatej oraz padalca zwyczajnego.

Do gatunków ssaków objętych ścisłą ochroną gatunkową na podstawie Rozporządzenia z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. 2016 poz. 2183) należy drapieżnik - ryś *Lynx lynx*. Na obszarze Gór Izerskich oraz Karkonoszy szacuje się bytowanie obecnie 5-6 osobników rysia, ich pochodzenie nie jest dokładnie znane, mogą to być osobniki (Bartmańska 1992, Bartoszewicz i Staniszek 2010), które przywędrowały z zachodu lub z Karpat. Nie są też znane dokładne rewiry jakie zajmują. Z obserwacji wynika, że wśród osobników występujących w Karkonoszach i Górach Izerskich znajduje się jedna para mogąca przystępować do rozrodu, wskazuje to na kształtowanie się w tym regionie stałej i miarę stabilnej populacji.

Cietrzew *Lyrurus tetrix* – objęty ścisłą ochroną gatunkową. Nie stwierdzono występowania tego gatunku na terenie opracowania. Nie wyznaczono na tym obszarze także strefy ochrony okresowej zimowej, natomiast strefa ta okala obszar projektu planu. Do zagrożeń dla tego gatunku zalicza się: presję drapieżników, zarastanie preferowanych siedlisk, osuszanie terenów podmokłych, negatywny wpływ masowej turystyki.

Świergotek łąkowy *Anthus pratensis* - gatunek objęty ochroną ścisłą. Stanowisko tego gatunku stwierdzono w północnej części obszaru opracowania.

Sieweczka rzeczna *Charadrius dubius* - gatunek objęty ochroną ścisłą, status zagrożenia w Europie: (S) gatunek niezagrożony. Stanowisko tego gatunku stwierdzono w północnej części obszaru opracowania. Zagrożenia istotne z punktu widzenia występowania na terenie opracowania: płoszenie przez ludzi.

Krzyżówka *Anas platyrhynchos* – gatunek łowny, status zagrożenia w Europie: S gatunek niezagrożony, którego status ochronny jest prawdopodobnie odpowiedni. Stanowisko tego gatunku stwierdzono poza obszarem opracowaniem, po stronie północnej. Zagrożenia istotne z punktu widzenia występowania w sąsiedztwie opracowania: wzrost antropopresji, wprowadzanie drapieżników, oddziaływanie myśliwych.

Pustułka *Falco tinnunculus* – gatunek objęty ochroną ścisłą, wymagający ochrony czynnej, status

zagrożenia w Europie: D gatunek zagrożony z racji zmniejszania się populacji. Stanowisko tego gatunku stwierdzono poza obszarem opracowaniem, po stronie północnej.

Drozd obrożny *Turdus torquatus* – gatunek objęty ochroną ścisłą, status zagrożenia w Euopie: S gatunek niezagrożony, którego status ochronny jest prawdopodobnie odpowiedni. Stanowisko tego gatunku stwierdzono poza obszarem opracowaniem, po stronie północnej. Zagrożenia istotne z punktu widzenia występowania w sąsiedztwie opracowania: presja człowieka, ogólne ocieplanie klimatu, gospodarka leśna prowadzona niezgodnie z jej ekologicznym modelem, rozbudowa struktury rekreacyjno-sportowej.

6.7. Krajobraz

Krajobraz miasta to jedna z najważniejszych wartości terenu. Krajobraz Szklarskiej Poręby ukształtowany został przez góry stare o szczytach łagodnie – równoleżnikowo zgrupowanych w pasma górskie. Na południu gminy rozciąga się pasmo Karkonoszy z ze szczytem Szrenica, natomiast na północy rozpościerają się szczyty Gór Izerskich. Dodatkowym atutem regionu są liczne zgrupowania skał oraz głębokie doliny potoków. Pomiędzy tymi właśnie pasmami górskimi, w dolinie rzeki Kamiennej zlokalizowana jest miejscowość Szklarska Poręba, z zabudowaniami kształtowanymi od stuleci.

Obszar opracowania w wyniku wieloletniej eksploatacji złoża kwarcu w kopalni Stanisław cechuje się krajobrazem zdegradowanym wynikającym z działalności człowieka. Kamieniołom wcina się w grzbiet Izerskich Garbów, tworząc krajobraz poeksploatacyjny. Niemniej z Izerskich Garbów rozciąga się krajobraz na Góry Izerskie. Znaczne oddziaływanie na krajobraz terenu opracowania ma również istniejąca wieża telekomunikacyjna.

6.8. Klimat lokalny, stan powietrza atmosferycznego oraz klimat akustyczny

Klimat lokalny warunkowany jest rozprzestrzenianiem się zanieczyszczeń w powietrzu atmosferycznym. Bardzo ważną rolę odgrywają tu wysokość opadów, siła i kierunek wiatru, temperatura powietrza oraz wilgotność.

Część miasta objęta projektem planu według podziału rolniczo-klimatycznego R. Gumińskiego położony jest w dzielnicy sudeckiej. Klimat występujący na tym obszarze jest zbliżony do klimatu Kotliny Jeleniogórskiej i innych kotlin sudeckich. Charakterystyczne jest dla tego terenu występowanie zjawiska inwersji termicznej, a w nieckowatych obniżeniach w strefie wierzchowinowej Gór Izerskich przyjmuje przy niekorzystnych warunkach termicznych postać intensywnej inwersji radiacyjnej. Ponadto w kształtowaniu się składników klimatycznych widoczna jest piętrowość. Średnia roczna temperatura w gminie wynosi: na Szrenicy 1,9°C; w Jakuszycach 4,0°C i w Szklarskiej Porębie Dolnej ok. 5,8°C. Najchłodniejszym miesiącem jest styczeń, kiedy średnia temperatura wynosi odpowiednio dla punktów pomiarowych: -6,8°C; -3,9°C i -2,9°C. około 4,5°C. Natomiast w najcieplejszym lipcu średnia temperatura sięga do ok. 14,6°C w Szklarskiej Porębie Dolnej. Położenie oraz ukształtowanie terenu na obszarze opracowania wpływają na znaczną sumę opadów atmosferycznych i dni pochmurnych oraz zaleganie mgły.

Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 2 sierpnia 2012 r. w sprawie stref, w których dokonuje się oceny jakości powietrza miasto Szklarska Poręba położone jest w zasięgu strefy dolnośląskiej (PLO204) dla celów oceny jakości powietrza pod kątem zawartości ozonu, dwutlenku siarki, tlenków azotu, tlenku węgla i benzenu, pyłu zawieszonego PM10 oraz zawartego w tym pyłu ołowiu, arsenu, kadmu, niklu i benzo(a)pirenu, a także pyłu zawieszonego PM2,5.

Według najnowszej rocznej oceny jakości powietrza pod kątem ochrony zdrowia za rok 2020 strefa dolnośląska cechuje się średnią jakością powietrza. Podsumowanie badań przedstawia poniższa tabela. Dla czterech z 12 substancji mierzonych wyniki nie były w normie. Dla ozonu - poziomu celu długoterminowego, strefa uzyskała klasę D2.

Klasy strefy dolnośląskiej dla poszczególnych zanieczyszczeń według kryterium ochrony zdrowia ludzi

Rodzaj substancji badanej

NO ₂	SO ₂	CO	C ₆ H ₆	pył PM _{2,5}	pył PM ₁₀	BaP	As	Cd	Ni	Pb	O ₃
Symbol klasy dla poszczególnych substancji dla strefy dolnośląskiej											
A	A	A	A	A	C	C	C	A	A	A	C

źródło: opracowania własne na podstawie Rocznej oceny jakości powietrza w województwie dolnośląskim raport wojewódzki za rok 2020

Według najnowszej rocznej oceny jakości powietrza pod kątem ochrony roślin za rok 2020 strefa dolnośląska cechuje się dość dobrą jakością powietrza. Podsumowanie badań RWMŚ we Wrocławiu przedstawia poniższa tabela. Dla ozonu – poziomu celu długoterminowego strefa dolnośląska uzyskała klasę D2.

Klasy strefy dolnośląskiej dla poszczególnych zanieczyszczeń według kryterium ochrony roślin

Rodzaj substancji badanej		
NO _x	SO ₂	O ₃
Symbol klasy dla poszczególnych substancji dla strefy dolnośląskiej		
A	A	A

źródło: opracowania własne na podstawie Rocznej oceny jakości powietrza w województwie dolnośląskim raport wojewódzki za rok 2020

Kwalifikacja do klasy A oznacza, że w tym zakresie stężenia zanieczyszczenia nie przekraczają odpowiednio poziomów dopuszczalnych, poziomów docelowych, poziomów celów długoterminowych. Kwalifikacja do klasy B oznacza, że w tym zakresie stężenia zanieczyszczenia przekraczają poziomów dopuszczalnych, lecz nie przekraczają poziomów dopuszczalnych powiększonych o margines tolerancji. Kwalifikacja do klasy C oznacza, że stężenia zanieczyszczenia przekraczają poziomy dopuszczalne powiększone o margines tolerancji, a w przypadku gdy margines tolerancji nie jest określony – poziomy dopuszczalne, poziomy docelowe.

Dla obszarów wykazujących przekroczenia poziomów dopuszczalnych zostały opracowane programy ochrony powietrza wskazujące kierunki działań niezbędnych do przywrócenia standardów jakości powietrza.

Pod względem komfortu akustycznego teren opracowania nie powinien być narażony na przekroczenie dopuszczalnych poziomów hałasu. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku, (Dz. U. z 2014 r., poz. 112 tekst jednolity), wyznacza dopuszczalne poziomy hałasu określone dla pory dziennej i nocnej. Teren położony jest w rejonie Izerskich Garbów w oddaleniu od dróg.

6.9. Obszary i obiekty chronione

Na obszarze objętym opracowaniem zostały wyznaczone następujące formy ochrony przyrody określone w ustawie o ochronie przyrody z dnia 16 kwietnia 2004r. Jest to obszar Natura 2000: Obszar Specjalnej Ochrony ptaków Góry Izerskie PLB 020009. Jednocześnie teren opracowania graniczy bezpośrednio od strony południowej z obszarem Natura 2000 Torfowiska Gór Izerskich.

Obszar Specjalnej Ochrony ptaków Góry Izerskie PLB 020009

Według standardowego formularza danych położona w Sudetach Zachodnich ostoja obejmuje polską część Gór Izerskich oraz fragment Pogórza Izerskiego. Południowo-zachodnia granica obszaru pokrywa się z przebiegiem polsko-czeskiej granicy państwowej. Od południowego-wschodu Góry Izerskie sąsiadują z Karkonoszami. Główną część ostoi tworzą dwa grzbiety: Wysoki Grzbiet (z jego kulminacją - Wysoką Kopą 1126m n.p.m. - najwyższe wzniesienie Gór Izerskich) oraz Grzbiet Kamienicki. Geologicznie Góry Izerskie należą do jednostki zwanej blokiem karkonosko-izerskim. Północną część tworzy masyw zbudowany ze starych przeobrażonych skał, otaczających młodsze granity karkonoskie. Skały metamorficzne polskiej części gór to głównie gnejsy, granitoidy i łupki łuszczycowe. Geomorfologicznie na większości obszaru występuje stara powierzchnia zrównania. Cechuje ją łagodna rzeźba, wraz z bardzo

wilgotnym klimatem. Obszar obejmuje piętro pogórza, piętro regła dolnego oraz górnoreglową część, obniżającą swój dolny zasięg do około 800 m n.p.m. Obniżenie zasięgu regła górnego jest związane z oziębiającym wpływem rozległych kotlin górskich (np. Hala Izerska). Kotliny te cechują się "kontynentalizmem" klimatu wynikającym z położenia na znacznej wysokości i powstawaniem w nich zimowych i letnich zmrozowisk. Najcenniejszymi ekosystemami w górskiej części ostoi są torfowiska wysokie i przejściowe, torfowiska zdolne do regeneracji oraz bory na torfie, zaś w obrębie pogórza największą wartość przyrodniczą przedstawiają zbiorowiska łąkowe. Torfowiska w Górach Izerskich cechują się bardzo obfitymi opadami, porównywalnymi z najwyższymi partiami Karkonoszy. Stopień zatorfienia piętra regła górnego sięgał 40%, co jest wartością porównywalną z danymi podawanymi z Finlandii. Niestety, z racji prowadzenia intensywnej gospodarki leśnej oraz melioracji wodnych w tym rejonie, już od poł. XIX w. powierzchnia naturalnych siedlisk uległa znacznym przekształceniom. Obecnie lasy są tu mocno zdegradowane zarówno w wyniku niewłaściwej gospodarki leśnej, jak i zanieczyszczeń powietrza.

Na obszarze Gór Izerskich i fragmencie Pogórza Izerskiego wspólnie stwierdzono gniazdowanie co najmniej 18 gatunków ptaków z Załącznika I Dyrektywy Ptasiej - między innymi cietrzew, sóweczka i włośchatka, dla których Góry Izerskie stanowią jeden z najważniejszych w kraju obszarów lęgowych. W okresie lęgowym obszar zasiedla co najmniej 1% populacji krajowej (C6) następujących gatunków Ptaków: cietrzew, sóweczka, włośchatka, dzięcioł zielonosiwy. Gatunki ujęte w Polskiej Czerwonej Księdze Zwierząt (PCK): bielik, cietrzew, puchacz, sóweczka, włośchatka, czeczotka. Stwierdzono tu prawdopodobnie najwyższe stanowiska w Polsce i w Europie środkowej bielika, żurawia oraz najwyższe stanowisko w Polsce sieweczki rzecznej. Na uwagę zasługuje także tutejsza, bardzo liczna, populacja świergotka łąkowego. Góry Izerskie obok Karkonoszy stanowią najważniejszą górska ostoję cietrzewia w naszym kraju i równocześnie jedną z najważniejszych ostoi w Polsce. Po stronie czeskiej wyznaczono ostoję ptasią (kierując się potrzebami ochrony cietrzewia i włośchatki) na pow. 11 674ha. Ponadto Lesy CR wyznaczyły obszar specjalnej ochrony cietrzewia na pow. 22 115 ha. Po polskiej stronie od roku 2000 funkcjonuje system stref ochronnych. Na obszarze ostoi zarejestrowano 17 typów siedlisk z Załącznika I Dyrektywy Siedliskowej. W dolinie Izery i lokalnie na wierzchołkach wykształciły się dobrze zachowane, największe w Polsce kompleksy torfowisk górskich. Charakterystycznymi dla najwyższej położonych obszarów ostoi siedliskami są również bory bagienne i górskie bory świerkowe. W niższych położeniach występują kwaśne buczyny, górskie łąki konietlicowe, górskie łąki świeże użytkowane ekstensywnie i wilgotne łąki trzęślicowe. Stwierdzono tu 5 gatunków figurujących w Polskiej Czerwonej Księdze Roślin: sosnę drzewokosą, brzozę karłowatą, wełnianeczkę alpejską, wełnianeczkę darniową oraz turzycę bagienną. Wspólnie w ostoi zidentyfikowano 11 gatunków ssaków ujętych w Załączniku II Dyrektywy Siedliskowej, spośród których należy wymienić m.in. mopka, nocka Bechsteina, wydrę, rysia oraz wilka. Na obszarze ostoi występuje co najmniej 5 gatunków owadów z Załącznika II Dyrektywy Siedliskowej, a są to: trzepla zielona, przeplatka aurinia, czerwończyk nieparek, modraszek telejus i modraszek nausitous. Na terenie ostoi stwierdzono szklarnika alpejskiego oraz ryjówkę alpejską, gatunki zagrożone w skali kraju.

Specjalny obszar ochrony Torfowiska Gór Izerskich PLH020047:

Specjalny Obszar Ochrony Siedlisk PLH020047 „Torfowiska Gór Izerskich” obejmuje całą "wewnętrzną" część Gór Izerskich, od Wysokiego Grzbietu na południe, do Izery stanowiącej granicę państwową, opierając się na wschodzie o drogę E65 (droga krajowa nr 3) i tor nieczynnej linii kolejowej. Jest to granitowa część Gór Izerskich, która na większości obszaru stanowi geomorfologicznie starą powierzchnię zrównania. Cechuje ją łagodna rzeźba, wraz z bardzo wilgotnym klimatem sprzyjająca tworzeniu się torfowisk. Obszar obejmuje największy w Polsce kompleks torfowisk górskich, w skład których wchodzi torfowiska wysokie żywe w ich regionalnej, sudeckiej odmianie, torfowiska przejściowe, bory na torfie oraz torfowiska zdolne do regeneracji. Wymienione siedliska pokrywają trzy typy torfowisk: dolinowe, stokowe i grzbietowe. Są one głównym celem ochrony w tym obszarze. Torfowiska izerskie należą do unikatowego w skali kraju typu torfowisk górskich. Unikatowe są również przejawy erozji bocznej rzek podcinających złoża torfowe (naturalne odśnieżenia profili torfowych). Ponadto w obszarze zidentyfikowano siedem innych typów siedlisk z załącznika I Dyrektywy Habitatowej. Stwierdzono też występowanie kilku gatunków z załącznika I Dyrektywy Ptasiej (m.in. cietrzewia Tetrao tetrix i żurawia

Grus grus). Najcenniejsze torfowiska, położone wzdłuż Izery, objęte ochroną rezerwatową, nie są w chwili obecnej zagrożone bezpośrednimi negatywnymi działaniami. Problemem natomiast pozostaje cała część znajdująca się poza rezerwatem

Siedliska przyrodnicze na terenie obszaru Torfowiska Gór Izerskich (wraz z kodem):

- 4070 Zarośla kosodrzewiny (Pinetum mugo)
- 6230 Górskie i niżowe murawy bliźniczkowe (Nardion – płaty bogate florystycznie)
- 6410 Zmiennowilgotne łąki trzęślicowe (Molinion)
- 6430 Ziołorośla górskie (Adenostylin alliariae) i ziołorośla nadrzeczne (Convolvuletalia sepium)
- 6520 Górskie łąki konietlicowe użytkowane ekstensywnie (All. Polygono-Trisetion)
- 7110 Torfowiska wysokie z roślinnością torfotwórczą (żywe)
- 7120 Torfowiska wysokie zdegradowane, lecz zdolne do naturalnej i stymulowanej regeneracji
- 7140 Torfowiska przejściowe i trzęsawiska (przeważnie z roślinnością z Scheuchzerio-Caricetea)
- 8110 Piargi i gołoborza krzemianowe
- 9110 Kwaśne buczyny (Luzulo-Fagetum)
- 91D0 Bory i lasy bagienne
- 9410 Górskie bory świerkowe

OCENA ODDZIAŁYWANIA PROJEKTU PLANU

7. Ocena rozwiązań funkcjonalno - przestrzennych i innych ustaleń projektu planu

7.1. Cel opracowania projektu planu

Jednym z celów sporządzenia planu miejscowego jest ustalenie przeznaczenia terenów oraz określenie sposobów ich zagospodarowania i zabudowy, w tym dostosowanie funkcji, struktury i intensywności zagospodarowania do uwarunkowań środowiska przyrodniczego. Potrzeba sporządzenia dla wyżej wymienionego obszaru miejscowego planu, zgodnie z uzasadnieniem uchwały wywołującej, wynika z umożliwienia rekultywacji i ponownego zagospodarowania terenów nieczynnej kopalni kwarcu „Stanisław”. W decyzji nr 50/2018 w sprawie określenia kierunku, terminu wykonania rekultywacji gruntów i osoby zobowiązanej do jej wykonania Starosta Jeleniogórski określił specjalny kierunek rekultywacji, tj. rekreacyjny – usługi turystyczne. Określono również ostateczny termin zakończenia prac w zakresie rekultywacji w terminie pięciu lat od zakończenia działalności przemysłowej.

Podjęcie działań, mających na celu uchwalenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla w/w obszaru jest odpowiedzią na potrzeby inwestora.

Dostosowanie zapisów do obowiązujących przepisów prawa, wymaga podjęcia prac planistycznych oraz określenia odpowiednich parametrów i zasad zagospodarowania oraz zabudowy.

Na terenie miasta Szklarska Poręba obowiązuje Zmiana Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Szklarska Poręba uchwalona uchwałą Nr XXX/344/16 Rady Miejskiej w Szklarskiej Porębie z dnia 24 sierpnia 2016 r. W Zmianie Studium... ustalono następujące przeznaczenie terenu: PG – tereny powierzchniowej eksploatacji surowców i US – tereny obiektów i urządzeń sportu i rekreacji. Studium wskazuje, że tereny PG po zakończeniu eksploatacji mogą podlegać zmianom funkcjonalnym w kierunku wykorzystania sportowo-turystycznego lub innemu zagospodarowaniu wynikającemu z programu rekultywacji.

Głównym celem opracowania projektu planu miejscowego, jest stworzenie całościowego rozwiązania urbanistycznego oraz opracowanie sposobów zagospodarowania i warunków zabudowy wraz z elementami infrastruktury technicznej oraz określenie dla niego szczegółowych i optymalnych rozwiązań funkcjonalno-przestrzennych, w tym zasad obsługi komunikacyjnej. Jednocześnie miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego dostosuje sposób zagospodarowania do uwarunkowań przyrodniczych, zapewniając trwałość procesów i odnawialność zasobów przyrodniczych.

7.2. Ustalenia projektu planu

W ww. projekcie planu ustalono następujące przeznaczenie terenu:

1. teren zabudowy usługowej – usług turystyki, oznaczony symbolem: UT;
2. teren zabudowy usługowej – usług sportu i rekreacji, oznaczony symbolem: US;
3. teren infrastruktury technicznej – telekomunikacyjnej, oznaczony symbolem IT.

Biorąc pod uwagę uwarunkowania przyrodnicze istniejące na przedmiotowym terenie, określone w rozdziale 5 i 6 niniejszej prognozy, do najważniejszych przesłanek projektu planu miejscowego należy stworzenie optymalnego rozwiązania funkcjonalno – przestrzennego.

W zakresie ochrony i kształtowania ładu przestrzennego w projekcie planu wprowadzono zapisy ustalające stosowanie pokryć dachów w kolorze czerwonym, brązowym, szarym lub grafitowym albo dachów „zielonych” pokrytych roślinnością; stosowanie w wykończeniu elewacji: tynków, okładzin drewnianych w formie deskowań, okładzin kamiennych i ceramicznych, betonu architektonicznego oraz szkła; zakaz stosowania w elewacjach okładzin typu „siding” oraz blachy trapezowej; stosowanie stonowanej kolorystyki elewacji z wykluczeniem barw podstawowych oraz odbłaskowych.

W projekcie planu znalazł się także szereg zapisów niezbędnych dla ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego. Przede wszystkim w planie ustalono:

- a) zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze lub potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, w rozumieniu przepisów odrębnych, z wyjątkiem inwestycji celu publicznego,
- b) wykorzystywanie nadmiaru mas ziemnych pozyskanych podczas prac budowlanych w obrębie terenu lub usuwania ich, zgodnie z przepisami odrębnymi,
- c) gromadzenie odpadów i ich dalsze zagospodarowanie zgodnie z obowiązującym regulaminem utrzymania porządku i czystości na terenie Miasta oraz z przepisami odrębnymi,
- d) zakaz zanieczyszczania środowiska gruntowo – wodnego,
- e) zakaz lokalizowania obiektów lub urządzeń mogących powodować stałe lub czasowe zanieczyszczenie powietrza,
- f) zakaz składowania, wysypywania, zakopywania i wylewania jakichkolwiek odpadów niebezpiecznych,
- g) zasady odprowadzenia ścieków bytowych, wód opadowych i roztopowych oraz pobór wody do celów bytowo-gospodarczych i przeciwpożarowych zgodnie z § 15,
- h) zakaz lokalizowania obiektów lub urządzeń mogących powodować stałe lub czasowe uciążliwości spowodowane wytwarzaniem hałasu,
- i) zakaz lokalizowania przedsięwzięć mogących powodować ponadnormatywne obciążenia środowiska naturalnego poza granicami działki, do której inwestor posiada tytuł prawny.

Jednocześnie dopuszczono realizację kondygnacji podziemnych. Ze względu na występującą w obszarze Sudetów podwyższoną koncentrację naturalnych pierwiastków promieniotwórczych, zaleca się stosowanie w budynkach rozwiązań ograniczających przenikanie radonu do pomieszczeń przeznaczonych na stały pobyt ludzi (podpiwniczenia, wentylacja przestrzeni podpodłogowych w parterach, folie izolacyjne itp.).

Wprowadzono także szczegółowe zapisy w zakresie kształtowania komfortu akustycznego w środowisku, gdzie ustalono nakaz dotrzymania dopuszczalnych poziomów hałasu na terenach podlegających ochronie akustycznej, zgodnie z przepisami odrębnymi, tj. dla terenów oznaczonych symbolami US, UT jak dla terenów przeznaczonych na cele rekreacyjno-wypoczynkowe.

Ponadto w projekcie planu znajdują się zapisy określające szczegółowe parametry i wskaźniki kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenów. W zapisach tych określono intensywność zagospodarowania poprzez wprowadzenie dopuszczalnych maksymalnych wartości dotyczących m.in. wysokości zabudowy, czy wskaźnika powierzchni zabudowy. Jednocześnie w projekcie zapisana jest minimalna powierzchnia terenu biologicznie czynnego, co pozwoli na zachowanie odpowiedniego udziału zieleni na terenach przeznaczonych pod zabudowę oraz inne zainwestowanie. W zapisach ogólnych w zakresie parametrów i wskaźników kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu, w tym linie

zabudowy, gabaryty obiektów i wskaźniki intensywności zabudowy.

W zapisach projektu planu uwzględnia się również bezpośrednią obsługę komunikacyjną, w zakresie ruchu samochodowego dla terenów objętych planem z dróg publicznych i wewnętrznych, znajdujących się poza granicami planu, przy czym dla terenu IT dopuszcza się obsługę komunikacyjną poprzez teren UT, zgodnie z przepisami odrębnymi.

Natomiast w zakresie modernizacji, rozbudowy i budowy systemów infrastruktury technicznej:

- 1) ustala się:
  - a) powiązanie sieci infrastruktury technicznej z układem zewnętrznym oraz zapewnienie dostępu do sieci zgodnie z przepisami odrębnymi,
  - b) podłączenia odbiorców do sieci ulicznej za pośrednictwem indywidualnych przyłączy na podstawie warunków uzyskanych od gestorów sieci;
- 2) w zakresie zaopatrzenia w wodę ustala się:
  - a) pobór wody do celów bytowo-gospodarczych z miejskiej sieci wodociągowej przy czym do czasu realizacji miejskiej sieci, dopuszcza się zaopatrzenie w wodę w oparciu o własne rozwiązania sieci wodociągowej,
  - b) pobór do celów przeciwpożarowych zgodnie z przepisami odrębnymi;
- 3) w zakresie odprowadzenia ścieków ustala się nakaz odprowadzania ścieków bytowych i komunalnych do sieci kanalizacji sanitarnej, przy czym do czasu realizacji sieci kanalizacyjnej dopuszcza się odprowadzanie ścieków bytowych i komunalnych do szczelnych zbiorników bezodpływowych;
- 4) w zakresie odprowadzania wód opadowych i roztopowych ustala się odprowadzanie do kanalizacji deszczowej lub ogólnospławnej, przy czym do czasu realizacji sieci kanalizacyjnej dopuszcza się odprowadzanie wód opadowych i roztopowych na własny nieutwardzony teren, np. do dołów chłonnych lub do zbiorników retencyjnych;
- 5) w zakresie zasilania w energię elektryczną:
  - a) ustala się zasilanie z sieci kablowej średniego i niskiego napięcia, z odnawialnych źródeł energii, pod warunkiem, że są one zgodne z przepisami odrębnymi,
  - b) dopuszcza się lokalizację wolnostojącej, małogabarytowej lub słupowej stacji transformatorowej,
- 6) w zakresie zaopatrzenia w gaz ustala się zaopatrzenie w paliwo gazowe poprzez budowę dystrybucyjnej sieci gazowej, po spełnieniu warunków technicznych i ekonomicznych przyłączenia, zgodnie z przepisami odrębnymi;
- 7) zaopatrzenie w ciepło zgodnie z przepisami odrębnymi.

Jednocześnie w planie ustalono w zakresie szczególnych warunków zagospodarowania terenów oraz ograniczeń w ich użytkowaniu, w tym terenów wyłączonych z zabudowy:

- 1) uwzględnienie w zagospodarowaniu terenów wymagań i ograniczeń technicznych wynikających z przebiegu istniejących i projektowanych sieci infrastruktury technicznej;
- 2) strefę ochronną napowietrznej linii elektroenergetycznej średniego napięcia 15kV o szerokości po 7,5 m od osi przewodu w obu kierunkach, zgodnie z rysunkiem planu;
- 3) w strefie ochronnej napowietrznej linii elektroenergetycznych średniego napięcia SN 15V do czasu skablowania lub likwidacji linii:
  - a) zakaz lokalizowania budynków przeznaczonych na stały pobyt ludzi oraz stanowisk pracy,
  - b) zakaz nasadzeń drzew i krzewów, których wysokość naturalna może przekraczać 3,0 m, w odległości 6,0 m w obu kierunkach od skrajnego przewodu.

W zakresie granic i sposobów zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie, ustalonych na podstawie odrębnych przepisów, terenów górniczych, a także obszarów szczególnego zagrożenia powodzią, obszarów osuwania się mas ziemnych, krajobrazów priorytetowych określonych w audycie krajobrazowym oraz w planach zagospodarowania przestrzennego województwa ustalono dla całego obszaru opracowania, ze względu na położenie w granicach obszaru Natura 2000 Obszar Specjalnej Ochrony „Góry Izerskie”, ochronę i zagospodarowanie zgodnie z przepisami odrębnymi w zakresie

ochrony przyrody; uwzględnienie uwarunkowań wynikających z położenia części terenu w granicach obszaru i terenu górniczego „Stanisław II” oraz złoża kwarców żyłowych „Stanisław” KZ115.

Natomiast w zakresie zasad ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej ustalono ze względu położenia całego obszaru w granicach planu w układzie urbanistycznym miasta Szklarska Poręba wpisanym do rejestru zabytków pod nr A/1815/611/J z dnia 26.02.1980 ochronę konserwatorską zgodnie z przepisami odrębnymi; na terenie objętym granicami planu wyklucza się style architektoniczne innych regionów, np. podhalańskiego – zakopiańskiego - oraz stosowania detalu charakterystycznego dla tych stylów, tj. duża ilość pazdurów na zakończeniach dachu, koronki kalenicowe, duża różnorodność kształtów otworów okiennych, budowanie z bali, płazów itp.; na terenie objętym granicami planu wyklucza się możliwość powielania obiektów o tej samej formie architektonicznej w ramach tej samej działki budowlanej.

Pozytywnie należy ocenić zapisy uściślające warunki ochrony środowiska przyrodniczego oraz kształtowania ładu przestrzennego.

7.3. Powiązanie ustaleń projektu planu z innymi dokumentami oraz sposób realizacji celów ochrony środowiska ustanowionych na szczeblu międzynarodowym i krajowym.

Ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym z dnia 27 marca 2003 r. nakłada obowiązek zgodności miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego z zapisami studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy. Jednocześnie studium jako dokument wyrażający politykę przestrzenną na szczeblu lokalnym musi być zgodny z polityką przestrzenną prowadzoną na szczeblu wojewódzkim, a ta z krajową polityką przestrzenną. Wzajemne powiązanie tych dokumentów zapewnia spójne i całościowe kształtowanie przestrzeni oraz umożliwia przeprowadzanie inwestycji strategicznych w skali krajowej.

Na terenie miasta Szklarska Poręba obowiązuje Zmiana Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Szklarska Poręba uchwalona uchwałą Nr XXX/344/16 Rady Miejskiej w Szklarskiej Porębie z dnia 24 sierpnia 2016 r. W Zmianie Studium... ustalono następujące przeznaczenie terenu dla: PG – tereny powierzchniowej eksploatacji surowców i US – tereny obiektów i urządzeń sportu i rekreacji. Studium wskazuje, że tereny PG po zakończeniu eksploatacji mogą podlegać zmianom funkcjonalnym w kierunku wykorzystania sportowo-turystycznego lub innemu zagospodarowaniu wynikającemu z programu rekultywacji.

Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest dostosowany do opracowywanego dokumentu poprzez projektowane przeznaczenie terenów.

Ważnymi dokumentami, mającymi wpływ na ochronę środowiska przyrodniczego na szczeblu gminnym są lokalne programy ochrony środowiska oraz od 1 stycznia 2012 r. wojewódzkie plany gospodarki odpadami. Na obszarze gminy miejskiej Szklarska Poręba obowiązuje „Program Ochrony Środowiska Miasta Szklarska Poręba na lata 2016-2019 z perspektywą na lata 2020-2023 r”. Zapisy w zakresie ochrony środowiska i gospodarki odpadami są dostosowane do obowiązującego prawa lokalnego.

Akcesja Polski do Unii Europejskiej nałożyła na Polskę nowe obowiązki, wynikające z konieczności dostosowania prawa polskiego do regulacji unijnych. Ochrona środowiska wraz z Traktatem z Maastricht (1991) włączona została przez Wspólnoty Europejskie do spisu ich stałych zadań, dla których określono cele działań zapobiegawczych i regulujących. Obecnie prawo Unii Europejskiej regulujące ochronę środowiska liczy sobie kilkaset aktów prawnych, obejmujących dyrektywy, rozporządzenia, decyzje i zalecenia. Zadania priorytetowe to przede wszystkim: przeciwdziałanie zmianom klimatu, ochrona różnorodności biologicznej, ograniczenie wpływu zanieczyszczenia na zdrowie oraz lepsze wykorzystanie zasobów naturalnych. Tworząc zapisy planu miejscowego należy uwzględniać cele ochrony środowiska wynikające z dokumentów rangi międzynarodowej. Należą do nich m.in.:

1. dyrektywa Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne (Dz. Urz. WE L 175 z 05.07.1985),
2. dyrektywa Rady 91/676/EWG z dnia 12 grudnia 1991r. dotycząca ochrony wód przed zanieczyszczeniami powodowanymi przez azotany pochodzenia rolniczego (Dz. U.UE. L 91.375. 1)

3. dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz. Urz. WE L 206 z 22.07.1992),
4. dyrektywa Rady 1999/31/WE z dnia 26 kwietnia 1999 r. w sprawie składowania odpadów (Dz. U. L 182/1999 r.),
5. dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej (Dz. Urz. L 327 z 22.12.2000),
6. dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/42/WE z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko (Dz. Urz. WE L 197 z 21.07.2001),
7. dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/77/WE z dnia 27 września 2001 r. w sprawie wspierania produkcji na rynku wewnętrznym energii elektrycznej wytwarzanej ze źródeł odnawialnych (Dz. U. L 283/2001 r., z późn. zm.),
8. dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/4/WE z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska i uchylającej dyrektywę Rady 90/313/EWG (Dz. Urz. WE L 41 z 14.02.2003),
9. dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/35/WE z dnia 26 maja 2003 r. przewidującej udział społeczeństwa w odniesieniu do sporządzania niektórych planów i programów w zakresie środowiska oraz zmieniającej w odniesieniu do udziału społeczeństwa i dostępu do wymiaru sprawiedliwości dyrektywy Rady 85/337/EWG (Dz. Urz. UE L 156 z 25.06.2003),
10. dyrektywa 2006/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 kwietnia 2006 r. w sprawie odpadów (Dz. U. L 114/2006 r.),
11. dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/1/WE z dnia 15 stycznia 2008 r. dotyczącej zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli (Dz. Urz. UE L 24 z 29.01.2008),
12. dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylająca niektóre dyrektywy (Dz. U. L 312/2008 r.),
13. dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniająca i w następstwie uchylająca dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE (Dz. U. L 140/2009 r., z późn. zm.).

Ponadto są to ustalenia wynikające z szeregu konwencji międzynarodowych, a szczególnie z:

1. Konwencji o ochronie dzikiej flory i fauny europejskiej oraz ich siedlisk (Konwencja Berneńska) z dnia 19 września 1979 r. – dotyczącej zagadnień związanych z ochroną zagrożonych wyginięciem gatunków europejskiej flory i fauny – cele istotne w kontekście obszaru projektu planu z uwagi na występowanie w jego granicach siedlisk oraz gatunków fauny i flory podlegających ochronie prawnej;
2. Konwencja o różnorodności biologicznej z Rio de Janeiro z dnia 5 czerwca 1992 r. – nakładająca m.in. obowiązek identyfikacji i monitoringu wszystkich elementów różnorodności biologicznej, położenia nacisku na ochronę in situ, a także oceny skutków oraz minimalizowania negatywnych oddziaływań w skali makro i mikro – określone w niej cele są istotne z uwagi na szczególne walory przyrodnicze obszaru projektu planu;
3. Konwencja krajobrazowa z dnia 20 października 2000 r. (sporządzona we Florencji) – której celem jest promowanie ochrony, gospodarki i planowania krajobrazu, a także organizowanie współpracy europejskiej w zakresie zagadnień dotyczących krajobrazu – jest to szczególnie istotne z uwagi na konieczność ochrony szczególnych walorów krajobrazowych terenów górskich.

Dla obszaru objętego planem szczególnie istotne są ustalenia dyrektywy ptasiej i „siedliskowa”, które nałożyły na państwa członkowskie m.in. obowiązek utworzenia sieci obszarów Natura 2000. Wymagania te zostały uwzględnione w ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t.j. Dz.U. 2021 poz. 1098 ze zm.). Celem powołania obszarów Natura 2000 jest zachowanie właściwego stanu ochrony siedlisk przyrodniczych, oraz gatunków roślin i zwierząt i ich siedlisk będących przedmiotami ochrony.

W zakresie adaptacji do zmian klimatu wskazuje się na konieczność opracowania i efektywnego wdrożenia systemowych rozwiązań dotyczących adaptacji do zmieniających się uwarunkowań klimatycznych i hydrologicznych, a także podjęcie działań mających na celu dostosowanie zagrożonych sektorów i obszarów do nowych warunków i zjawisk klimatycznych.

W kontekście kształtowania polityki klimatycznej wspomnieć można również o Strategicznym planie adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030 (SPA2020). SPA2020 wpisuje się w ramową politykę Unii Europejskiej w zakresie adaptacji do zmian klimatu, której celem jest poprawa odporności państw członkowskich na aktualne i oczekiwane zmiany klimatu, zwracając szczególną uwagę na lepsze przygotowanie do ekstremalnych zjawisk klimatycznych i pogodowych oraz redukcję kosztów społeczno-ekonomicznych z tym związanych. Głównym celem SPA2020 jest zapewnienie zrównoważonego rozwoju oraz efektywnego funkcjonowania gospodarki i społeczeństwa w warunkach zmian klimatu, realizowane poprzez określenie działań adaptacyjnych, które należy podjąć do 2020 roku w najbardziej wrażliwych na zmiany klimatu obszarach takich jak: gospodarka wodna, rolnictwo, leśnictwo, różnorodność biologiczna, zdrowie, energetyka, budownictwo i gospodarka przestrzenna, obszary zurbanizowane, transport, obszary górskie i strefy wybrzeża. Działania adaptacyjne zawarte w SPA2020 obejmują zarówno przedsięwzięcia techniczne, np. budowa niezbędnej infrastruktury przeciwpowodziowej i ochrony wybrzeża, jak i zmiany regulacji prawnych, np. w systemie planowania przestrzennego ograniczające możliwość zabudowy terenów zagrożonych powodzią. Wśród planowanych do realizacji inwestycji znajduje się szereg przedsięwzięć poprawiających jakość życia mieszkańców i pobudzających wzrost gospodarczy. Planowane działania obejmują np. poprawę jakości wód, rozwój odnawialnych źródeł energii, zwiększenie zalesienia czy wsparcie dla rozwoju technologii środowiskowych. Podjęte zostaną również działania edukacyjne, wyjaśniające opinii publicznej zjawisko zmian klimatu.

Dokumentem o charakterze strategicznym, przenoszącym założenia i cele zawarte w tzw. Ramowej Dyrektywie Wodnej¹, jest „Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry”². Plan ten jest narzędziem planistycznym, stanowiącym pewnego rodzaju fundament przy podejmowaniu decyzji wpływających na stan zasobów wodnych oraz zasady gospodarowania wodami w przyszłości. W planie tym ustalono cele środowiskowe dla wód powierzchniowych oraz odstępstwa od osiągnięcia celów środowiskowych. Przy ustalaniu celów środowiskowych JCW brano pod uwagę aktualny stan JCW w związku z wymaganym zgodnie z Ramową Dyrektywą Wodną warunkiem nie pogarszania ich stanu. Dla JCW, będących obecnie w bardzo dobrym stanie/potencjale ekologicznym celem środowiskowym będzie utrzymanie tego stanu/potencjału. Ze względu na istotne różnice między naturalnymi oraz silnie zmienionymi i sztucznymi częściami wód, zróżnicowano cele środowiskowe wymagane do osiągnięcia dla poszczególnych rodzajów wód. W przypadku naturalnych części wód celem będzie osiągnięcie co najmniej dobrego stanu ekologicznego, a w przypadku wód silnie zmienionych i sztucznych –co najmniej dobrego potencjału ekologicznego. W obydwu przypadkach, w celu osiągnięcia dobrego stanu lub potencjału wymagane jest jednocześnie utrzymanie co najmniej dobrego stanu chemicznego.

W kontekście analizowanego planu istotne jest uwzględnienie celów środowiskowych wyznaczonych dla JCWP Kamienna od źródła do Kamieńczyka. Na podstawie *Oceny stanu jednolitych części wód rzek i zbiorników zaporowych w latach 2014-2019* powinna co najmniej dążyć do uzyskania dobrego stanu ekologicznego. Analizując wpływ realizacji ustaleń omawianego projektu mpzp na osiągnięcie celu środowiskowego dla wspomnianej JCWP nie przewiduje się wystąpienia negatywnego oddziaływania w tym zakresie. Ograniczeniu możliwości wystąpienia tego rodzaju zjawisk służyć będzie realizacja szeregu zapisów projektu planu, w tym m.in. odnoszących się do sposobu zagospodarowania i użytkowania poszczególnych terenów.

W zakresie energetyki na szczeblu krajowym kierunki rozwoju energetyki odnawialnej w Polsce przedstawia „Polityka energetyczna Polski do 2030 roku”. Zakłada ona m.in. poprawę efektywności energetycznej oraz rozwój wykorzystania odnawialnych źródeł energii, przy czym zwiększenie udziału odnawialnych źródeł energii w finalnym zużyciu energii ma wynieść: co najmniej 15% do 2020 roku i dalszy wzrost w latach następnych, 10% udział biopaliw transportowych oraz zwiększenie wykorzystania biopaliw II generacji do 2020 roku. Natomiast „Strategia Rozwoju Energetyki Odnawialnej”

¹ Dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej (Dz. Urz. WE L 327 z 22 grudnia 2000 r.)

² M.P. Nr 40, poz. 451

z 2001 r., wskazuje, że zwiększenie udziału energii ze źródeł odnawialnych w bilansie paliwowo-energetycznym kraju powinno wynieść 14% w 2020 r. w strukturze zużycia nośników pierwotnych.

Na poziomie krajowym strategiczne cele ochrony środowiska, oparte o prawo międzynarodowe, zawarte są w dokumentach rządowych takich jak: Polityka ekologiczna państwa 2030 – strategii rozwoju w obszarze środowiska i gospodarki wodnej.

Rolą Polityki ekologicznej państwa jest zapewnienie bezpieczeństwa ekologicznego Polski oraz wysokiej jakości życia dla wszystkich mieszkańców. Wzmacnia ona działania rządu polegające na budowie innowacyjnej gospodarki z zachowaniem zasad zrównoważonego rozwoju. Polityka ekologiczna państwa 2030 jest strategią w rozumieniu ustawy o zasadach prowadzenia polityki rozwoju. W systemie dokumentów strategicznych doprecyzowuje i operacjonalizuje Strategię na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju do roku 2020 (z perspektywą do 2030 r.) – SOR. Jest pierwszą przyjętą strategią z dziewięciu dokumentów równoległe opracowywanych przez poszczególne resorty, a składających się na system rozwoju kraju.

W rezultacie cel główny Polityki, tj. Rozwój potencjału środowiska na rzecz obywateli i przedsiębiorców, przeniesiono wprost z SOR. Cele szczegółowe określono w odpowiedzi na najważniejsze trendy w obszarze środowiska, w sposób umożliwiający połączenie kwestii związanych z ochroną środowiska z potrzebami gospodarczymi i społecznymi. Cele szczegółowe dotyczą zdrowia, gospodarki i klimatu. Realizacja celów środowiskowych ma być wspierana przez cele horyzontalne dotyczące edukacji ekologicznej oraz efektywności funkcjonowania instrumentów ochrony środowiska. Chodzi o rozwijanie kompetencji, umiejętności i postaw ekologicznych społeczeństwa oraz poprawę zarządzania ochroną środowiska w Polsce.

Cele szczegółowe będą realizowane przez projekty strategiczne oraz wiele zadań, które konkretyzują działania wskazane w SOR i inne działania wskazane w trakcie prac nad Polityką ekologiczną państwa 2030 (np. wynikające z międzynarodowych zobowiązań dla Polski w perspektywie do 2030 r.).³

W zakresie ustaleń dotyczących projektów planów miejscowych, Polityka ekologiczna odnosi się m. in. do:

- zrównoważonego gospodarowania wodami, w tym zapewnienia dostępu do czystej wody dla społeczeństwa i gospodarki oraz osiągnięcie dobrego stanu wód,
- likwidacji źródeł emisji zanieczyszczeń do powietrza lub istotnego zmniejszenia ich oddziaływania,
- przeciwdziałaniu zmianom klimatu,
- adaptacji do zmian klimatu oraz zarządzanie ryzykiem klęsk żywiołowych,
- ochronie gleb,
- gospodarki odpadami w kierunku gospodarki o obiegu zamkniętym
- zarządzania zasobami dziedzictwa przyrodniczego i kulturowego, w tym ochrona i poprawa stanu różnorodności biologicznej i krajobrazu.

Projekt planu powiązany jest z powyższym dokumentem, m. in. poprzez wprowadzenie ustaleń dotyczących:

1. ochrony gleb (zapisy o: minimalnych udziałach powierzchni biologicznie czynnych, gospodarce odpadami, wykorzystywanie nadmiaru mas ziemnych pozyskanych podczas prac budowlanych w obrębie terenu lub usuwania ich, zgodnie z przepisami odrębnymi),
2. zrównoważonego gospodarowania wodami (zapisy o: gromadzeniu segregowanych odpadów w wyznaczonych miejscach na terenie posesji i ich dalsze zagospodarowanie zgodnie z obowiązującym regulaminem utrzymania porządku i czystości na terenie Miasta oraz z przepisami odrębnymi, zakazie zanieczyszczania środowiska gruntowo – wodnego, zapisy ustalające prowadzenie gospodarki wodno-ściekowej na obszarze opracowania),

³ <https://www.gov.pl/web/srodowisko/polityka-ekologiczna-panstwa-2030--strategia-rozwoju-w-obszarze-srodowiska-i-gospodarki-wodnej>

3. gospodarowania odpadami (zapisy o: gromadzeniu odpadów i ich dalsze zagospodarowanie zgodnie z obowiązującym regulaminem utrzymania porządku i czystości na terenie Miasta oraz z przepisami odrębnymi),
4. likwidacji źródeł emisji zanieczyszczeń do powietrza lub istotnego zmniejszenia ich oddziaływania (zapisy o: zakazie lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze lub potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, w rozumieniu przepisów odrębnych, z wyjątkiem inwestycji celu publicznego, w zakresie zaopatrzenia w ciepło ustala się: stosowanie indywidualnych systemów grzewczych, zgodnie z przepisami odrębnymi, zakaz lokalizowania obiektów lub urządzeń mogących powodować stałe lub czasowe zanieczyszczenie powietrza, zakaz składowania, wysypywania, zakopywania i wylewania jakichkolwiek odpadów niebezpiecznych),
5. wyeliminowania potencjalnych źródeł hałasu (zapisy o: zakazie lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze lub potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, w rozumieniu przepisów odrębnych, z wyjątkiem inwestycji celu publicznego, zakazie lokalizowania obiektów lub urządzeń mogących powodować stałe lub czasowe uciążliwości spowodowane wytwarzaniem hałasu),
6. różnorodności biologicznej (zapisy o: zachowaniu minimalnych powierzchni biologicznie czynnych).

Opracowywany projekt planu miejscowego musi być zgodny z obowiązującymi przepisami prawa oraz planami i programami przyjętymi w gminie. Natomiast dokumenty te, jak zostało to wyżej wspomniane, są dostosowywane do zapisów krajowych polityk i strategii opartych na standardach i przepisach wspólnotowych oraz przyjętych przez Polskę konwencjach międzynarodowych.

Analizowany projekt planu uwzględnia te zapisy poprzez poddanie go ocenie oddziaływania na środowisko, jaką jest także opracowanie prognozy oddziaływania na środowisko skutków ustaleń miejscowego planu. Jednocześnie w procedurze sporządzania planu, jak i prognozy zapewniony jest dostęp społeczeństwa i możliwość konsultacji obu dokumentów. Przeanalizowano również wszystkie aspekty środowiskowe, takie jak wpływ na obszary Natura 2000. Dodatkowo w zakresie prognozy został określony monitoring realizacji ustaleń planu i ich wpływ na środowisko przyrodnicze. Jednocześnie określając w projekcie planu szczegółowe parametry zagospodarowania terenu i jego przeznaczenie wzięto pod uwagę możliwości przyjęcia nowej zabudowy na dany obszar oraz jego chłonność środowiskową.

7.4. Skutki braku realizacji ustaleń projektu planu

Brak udziału człowieka i nieumiejętne kształtowanie właściwych procesów ekologicznych w dłuższej perspektywie czasowej może doprowadzić na danym terenie do postępującej degradacji zarówno środowiska przyrodniczego, jak i krajobrazu. Niemniej jednak wprowadzanie funkcji, które będą wpływać na krajobraz i intensyfikować korzystanie z niego przez mieszkańców, również może powodować skutki negatywne dla środowiska.

Analizowany projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Szklarska Poręba ma na celu rekultywację terenu pokopalnianego po byłej kopalni kwarcu „Stanisław”. Biorąc pod uwagę już występujące zmiany w krajobrazie w związku z prowadzoną działalnością, przeznaczenie terenów tych pod rekultywację w kierunku turystycznym wydaje się być dobrym rozwiązaniem. Ze względu na bliskość szlaków turystycznych i wciąż rosnące zapotrzebowanie na infrastrukturę turystyczną projekt planu pozwoli na poprawę dostępności takich terenów. Ponadto w decyzji nr 50/2018 w sprawie określenia kierunku, terminu wykonania rekultywacji gruntów i osoby zobowiązanej do jej wykonania Starosta Jeleniogórski określił specjalny kierunek rekultywacji, tj. rekreacyjny – usługi turystyczne. Określono również ostateczny termin zakończenia prac w zakresie rekultywacji w terminie pięciu lat od zakończenia działalności przemysłowej.

W przypadku nieuchwalenia projektu planu, obszar pozostałby w obecnym zagospodarowaniu, który nie jest atrakcyjny pod względem krajobrazowym, ze względu na istniejące wyrobisko. Co prawda, teren uniknąłby wycinki mniejszych krzewów czy drzew, ale plan docelowo nie przewiduje budowy

obiektów wielkoskalowych, jak hotele czy pensjonaty. Zapisy planu dopuszczają jedynie budynki gospodarcze, garażowe wraz z wieżami widokowymi i ścieżkami i szlakami turystycznymi. Można zatem przyjąć, że flora terenu nie będzie w większym stopniu zagrożona.

Analizowany plan dostosuje zapisy dla tych obszarów do obecnie obowiązujących przepisów oraz standardów ochrony środowiska, szczególnie, że położony jest w tak cennym przyrodniczo i krajobrazowo regionie.

7.5. Istotne z punktu widzenia projektu planu zapisy zawarte w ustawach

Projekt planu zawiera istotne z punktu widzenia ochrony środowiska i krajobrazu, zapisy wynikające z ustawy *Prawo ochrony środowiska* z dnia 27 kwietnia 2001 r. Zgodnie z art. 72 ww. ustawy w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego należy zapewnić warunki utrzymania równowagi przyrodniczej i racjonalną gospodarkę zasobami środowiska, m.in. poprzez:

- ustalanie programów racjonalnego wykorzystania powierzchni ziemi,
- zapewnianie kompleksowego rozwiązania problemów zabudowy (...), ze szczególnym uwzględnieniem gospodarki wodnej, odprowadzania ścieków, gospodarki odpadami, systemów transportowych i komunikacji publicznej oraz urządzania i kształtowania terenów zieleni,
- uwzględnianie konieczności ochrony wód, gleby i ziemi przed zanieczyszczeniem w związku z prowadzeniem gospodarki rolnej,
- zapewnianie ochrony walorów krajobrazowych środowiska i warunków klimatycznych,
- uwzględnianie innych potrzeb w zakresie ochrony powietrza, wód, gleby, ziemi, ochrony przed hałasem, wibracjami i polami elektromagnetycznymi.

Ustawa ta wskazuje na zakres zagadnień, które należy w planie uwzględnić, a analizowany projekt planu, odpowiednio do zakresu i problemów, które reguluje, spełnia warunki ustawowe. W zakresie zasad ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego w projekcie planu ustala się m. in.: zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze lub potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, w rozumieniu przepisów odrębnych, z wyjątkiem inwestycji celu publicznego, wykorzystywanie nadmiaru mas ziemnych pozyskanych podczas prac budowlanych w obrębie terenu lub usuwania ich, zgodnie z przepisami odrębnymi, gromadzenie odpadów i ich dalsze zagospodarowanie zgodnie z obowiązującym regulaminem utrzymania porządku i czystości na terenie Miasta oraz z przepisami odrębnymi, zakaz zanieczyszczania środowiska gruntowo – wodnego, zakaz lokalizowania obiektów lub urządzeń mogących powodować stałe lub czasowe zanieczyszczenie powietrza, zakaz składowania, wysypywania, zakopywania i wylewania jakichkolwiek odpadów niebezpiecznych, zasady odprowadzenia ścieków bytowych, wód opadowych i roztopowych oraz pobór wody do celów bytowo-gospodarczych i przeciwpożarowych zgodnie z § 15, zakaz lokalizowania obiektów lub urządzeń mogących powodować stałe lub czasowe uciążliwości spowodowane wytwarzaniem hałasu, zakaz lokalizowania przedsięwzięć mogących powodować ponadnormatywne obciążenia środowiska naturalnego poza granicami działki, do której inwestor posiada tytuł prawny.

Ustawa *Prawo ochrony środowiska* w art. 73 ust. 1 stanowi, że w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego należy uwzględniać ograniczenia wynikające z:

- 1) ustanowienia szczególnych form ochrony przyrody,
- 2) utworzenia obszarów ograniczonego użytkowania lub stref przemysłowych,
- 3) wyznaczenia obszarów cichych w aglomeracji oraz obszarów cichych poza aglomeracją,

- 4) ustalenia w trybie przepisów ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. *Prawo wodne* (t.j. Dz. U. z 2021 r., poz. 2233 ze zm.), warunków korzystania z wód regionu wodnego i zlewni oraz ustanowienia stref ochronnych ujęć wód, a także obszarów ochronnych zbiorników wód śródlądowych.

W zapisach projektu planu w zakresie granic i sposobów zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie, ustalonych na podstawie odrębnych przepisów, terenów górniczych, a także obszarów szczególnego zagrożenia powodzią, obszarów osuwania się mas ziemnych, krajobrazów priorytetowych określonych w audycie krajobrazowym oraz w planach zagospodarowania przestrzennego województwa: ustalono dla całego obszaru opracowania, ze względu na położenie w granicach obszaru Natura 2000 Obszar Specjalnej Ochrony „Góry Izerskie”, ochronę i zagospodarowanie zgodnie z przepisami odrębnymi w zakresie ochrony przyrody oraz uwzględnienie uwarunkowań wynikających z położenia części terenu w granicach obszaru i terenu górniczego „Stanisław II” oraz złoża kwarców żyłowych „Stanisław” KZ115.

Zgodnie z art. 114. ust. 1. ustawy *Prawo ochrony środowiska* przy sporządzaniu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, różnicując tereny o różnych funkcjach lub różnych zasadach zagospodarowania, wskazuje się, które z nich należą do terenów przeznaczonych (art. 113 ust. 2 pkt 1 ustawy):

- a) pod zabudowę mieszkaniową,
- b) pod szpitale i domy opieki społecznej,
- c) pod budynki związane ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży,
- d) na cele uzdrowiskowe,
- e) na cele rekreacyjno-wypoczynkowe,
- f) na cele mieszkaniowo-usługowe,

i dla których przepisami odrębnymi⁴ ustalone zostały dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku.

W projekcie planu nie wprowadza się funkcji, które mogłyby pogorszyć komfort akustyczny tego terenu. Wprowadzono odpowiednie zapisy w zakresie kształtowania komfortu akustycznego w środowisku, w których ustalono nakaz dotrzymania dopuszczalnych poziomów hałasu na terenach podlegających ochronie akustycznej, zgodnie z przepisami odrębnymi, tj.: dla terenów oznaczonych symbolami US, UT jak dla terenów przeznaczonych na cele rekreacyjno-wypoczynkowe.

W zakresie zasad gospodarki wodno-ściekowej określonych ustawą *Prawo wodne* z dnia 20 lipca 2017 r. w projekcie planu ustalono w zakresie zaopatrzenia w wodę: pobór wody do celów bytowo-gospodarczych z miejskiej sieci wodociągowej przy czym do czasu realizacji miejskiej sieci, dopuszcza się zaopatrzenie w wodę w oparciu o własne rozwiązania sieci wodociągowej, pobór do celów przeciwpożarowych zgodnie z przepisami odrębnymi; w zakresie odprowadzenia ścieków ustala się nakaz odprowadzania ścieków bytowych i komunalnych do sieci kanalizacji sanitarnej, przy czym do czasu realizacji sieci kanalizacyjnej dopuszcza się odprowadzanie ścieków bytowych i komunalnych do szczelnych zbiorników bezodpływowych; w zakresie odprowadzania wód opadowych i roztopowych ustala się odprowadzanie do kanalizacji deszczowej lub ogólnospławnej, przy czym do czasu realizacji sieci kanalizacyjnej dopuszcza się odprowadzanie wód opadowych i roztopowych na własny nieutwardzony teren, np. do dołów chłonnych lub do zbiorników retencyjnych.

Zgodnie z ustawą o *ochronie przyrody*, z dnia 16 kwietnia 2004 r., w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego muszą być uwzględnione cele ochrony przyrody, wśród których do najbardziej istotnych należą:

- utrzymanie procesów ekologicznych i stabilności ekosystemów,
- zachowanie różnorodności biologicznej,

⁴ rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014 r. poz. 112 tekst jednolity)

- zapewnienie ciągłości istnienia gatunków roślin, zwierząt i grzybów, wraz z ich siedliskami, przez ich utrzymywanie lub przywracanie do właściwego stanu ochrony,
- ochrona walorów krajobrazowych, zieleni w miastach i wsiach oraz zadrzewień,
- utrzymywanie lub przywracanie do właściwego stanu ochrony siedlisk przyrodniczych, a także pozostałych zasobów, tworów i składników przyrody.

Na obszarze opracowania występują obszary wyznaczone jako szczególna forma ochrony przyrody na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody. Projekt planu obejmuje tereny wchodzące w obszar chroniony: obszar Natura 2000 Obszar Specjalnej Ochrony „Góry Izerskie”. Jednocześnie obszar ten granicy od strony południowej z obszarem Natura 2000 „Torfowiska Gór Izerskich”.

Ustalenia analizowanego projektu planu nie będą miały negatywnego wpływu na gatunki oraz siedliska przyrodnicze występujące na tych obszarach, gdyż obejmują w swoich granicach jedynie niewielki fragment terenu chronionego. Teren ten od wielu lat był miejscem prowadzenia intensywnej działalności górniczej, zatem podjęcie rekultywacji terenu w kierunku turystycznym samo w sobie będzie korzystniejsze dla środowiska naturalnego. Ponadto zapisy projektu planu uściślają w zakresie ochrony przyrody warunki, na jakich ma odbywać się nowe zagospodarowanie terenu. Powierzchnia zabudowy ma wynosić maksymalnie 20%, przy czym wprowadzono zakaz lokalizacji usług hotelarskich. Zapewnienie powierzchni biologicznie czynnej na poziomie minimum 40% (dla terenu UT) oraz minimum 50% (dla terenu US) pozwoli na zachowanie i nierozzerwanie siedlisk przyrodniczych.

Szczegółowe sposoby ochrony obszaru Natura 2000 przy projektowanym zagospodarowaniu leżą poza zakresem ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, a jednocześnie dla obszaru Natura 2000 nie został opracowany plan ochrony w oparciu o zapisy ustawy o ochronie przyrody, który dawałby dokładne wytyczne dla zapisów planu miejscowego i jednocześnie informował, w jakim zakresie możliwy jest rozwój turystyki na tym terenie.

Analizowany projekt planu realizuje natomiast pozostałe cele ustawy o ochronie przyrody poprzez m.in.: zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze lub potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, w rozumieniu przepisów odrębnych, z wyjątkiem inwestycji celu publicznego.

Ochrona środowiska związana jest z różnymi dziedzinami działalności ludzkiej. Jednak pozostałe ustawy, regulujące w sposób szczegółowy zakres i zasady tej ochrony – takie jak: Prawo łowieckie, ustawa o ochronie zwierząt, ustawa o lasach dotyczą w zasadzie innej problematyki, niż ta zawarta w treści analizowanego projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

7.6. Istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia projektu planu

Istniejące i potencjalne problemy ochrony środowiska w mieście Szklarska Poręba wynikają przede wszystkim z turystycznego charakteru miasta, w granicach którego występują obszary objęte formami ochrony przyrody – obszary Natura 2000, park narodowy wraz z otuliną, a jednocześnie widoczny jest wpływ antropopresji poprzez rozwój nowych terenów, głównie pod budownictwo mieszkaniowe i pensjonatowo-hotelowe, infrastrukturę turystyczną.

Ponadto zagrożenia i problemy środowiska przyrodniczego miasta stanowią m.in.:

- wzrost naturalnej sukcesji na terenach wcześniej użytkowanych rolniczo, gdzie brak warunków ekofizjograficznych i prawnych do zabudowy,
- rosnąca urbanizacja – w szczególności tereny zabudowy mieszkaniowej i turystycznej,
- indywidualne sposoby ogrzewania zabudowy mieszkaniowej,
- zanieczyszczenia komunikacyjne, pochodzące z pojazdów spalinowych przy zwiększonym ruchu kołowym, szczególnie w sezonie wzmożonego ruchu turystycznego,
- ograniczanie naturalnej bioróżnorodności, poprzez intensyfikację zabudowy,
- intensyfikacja ruchu turystycznego – pieszego,
- zwiększona penetracja na obszarach leśnych.

Opracowywany dokument odnosi się do terenów po byłej kopalni kwarcu „Stanisław”. Teren ten jest obecnie zdegradowany po wieloletniej kopalni odkrywkowej. W ramach planowanej działalności przewidywanej zapisami projektu planu najistotniejsze jest zapewnienie różnorodności biologicznej oraz zachowanie cennych siedlisk, ograniczenie zanieczyszczeń przenikających do gleby oraz powietrza, ale przede wszystkim wpływu rozwoju turystyki na stan podłoża i wód. Ponadto istotne jest, aby wprowadzana funkcja nie doprowadziła do zaburzenia populacji ptaków na tych terenach występujących, w szczególności cietrzewia, a także nie naruszała celów, dla których zostały powołane obszary Natura 2000.

Występujące na obszarze opracowania obszary Natura 2000 ulegają następującym zagrożeniom:

Obszar Specjalnej Ochrony ptaków Góry Izerskie PLB 020009

- Negatywny wpływ masowej turystyki – płoszenie, penetrowanie, wydeptywanie i niszczenie siedlisk zwłaszcza przy szlakach i obiektach turystycznych.
- Rozbudowa infrastruktury turystycznej (nartostrady, wyciągi, trasy narciarstwa biegowego i rowerowe, szlaki turystyczne).
- Osuszanie, odwadnianie siedlisk – budowa sieci melioracji przy drogach, regulacje cieków i udrażnianie starych rowów melioracyjnych, pozostawianie niezabudowanych szlaków zrywkowych.
- Niewłaściwa gospodarka leśna – uproduktywnienie siedlisk (zwłaszcza podmokłych), zwiększanie etatów cięć, obniżanie wieku rębnych drzew, wycinka starodrzewu, wprowadzanie obcych geograficznie gatunków drzew.
- Zarastanie biotopów cietrzewia – wynikające z naturalnej sukcesji drzew lub z ekspansji modrzewia na powierzchniach otwartych powstałych w wyniku kłęski ekologicznej.

Obszar ochrony siedlisk Torfowiska Gór Izerskich PLH020047

- Próby osuszania torfowisk.
- Zanieczyszczenie powietrza powodujące zamieranie lasów

8. Ocena oddziaływania na komponenty środowiska i zagrożenia dla środowiska w wyniku realizacji ustaleń projektu planu.

8.1. Oddziaływanie na rzeźbę terenu i gleby

Na obszarze opracowania nie przewiduje się większych zmian rzeźby terenu. Niemniej jednak przekształceniom ulegną tereny wymagające niwelacji pod przeprowadzenie ewentualnych wyciągów narciarskich. Będą one związane z posadowieniem oraz fundamentowaniem pod słupy i obiekty obsługujące tę infrastrukturę techniczną. Wszelkie tego typu przekształcenia, prowadzące do wprowadzenia nowego zainwestowania, w postaci infrastruktury naziemnej, wiążą się z nieodwracalnym zniszczeniem powierzchni ziemi i gleby. Mogą w ten sposób powstawać nowe formy antropogeniczne, takie jak: zwałowiska, nasypy, powierzchnie niwelowane. Z tego powodu ważnymi w tym zakresie zapisami projektu planu są ustalenia określające maksymalne powierzchnie zabudowy. Jednocześnie prace ziemne związane z fundamentowaniem powodują powstawanie mas ziemnych, które należy w odpowiedni sposób zagospodarować.

Projektowane przeznaczenie terenów nie powinno przyczyniać się do pogorszenia stanu jakości gleb na obszarze miasta Szklarska Poręba. Wprowadzane zainwestowanie będzie miało uregulowaną gospodarkę odpadową.

8.2. Oddziaływanie na warunki podłoża

W wyniku wprowadzonego zapisami projektu planu zainwestowania warunki podłoża na przedmiotowym obszarze ulegną zmianom w miejscach wprowadzenia nowej zabudowy. Nie będzie ona miała jednak charakteru wielkoskalowego, nie przewiduje się bowiem usług z zakresu hotelarstwa.

Pod względem warunków geologiczno-inżynierskich, w przypadku lokalizacji jakichkolwiek budynków i obiektów w rejonie istniejącego wyrobiska, powinien zostać poprzedzony szczegółowymi

badaniami geotechnicznymi, wykonywanymi zgodnie z przepisami szczególnymi (rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 25 kwietnia 2012 r. w sprawie ustalania geotechnicznych warunków posadawiania obiektów budowlanych (Dz. U. z 2012r. poz. 463).

8.3. Oddziaływanie na warunki wodne

Wprowadzone ustalenia projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego określają zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego, w tym istniejących warunków wodnych. Zapisy te pozwolą, aby stan wód gruntowych nie uległ pogorszeniu w wyniku potencjalnych zanieczyszczeń mogących pochodzić z wprowadzanych zapisami planu funkcji terenu. Przy czym przeznaczenie terenów pod zabudowę może przyczynić się do lokalnego sztucznego obniżenia zwierciadła wód podziemnych pierwszego poziomu oraz zanieczyszczenia wód podziemnych na terenach o nieuregulowanej gospodarce wodno-ściekowej, a także w obszarze wykonywania ziemnych prac budowlanych. Jednocześnie zabudowa większej liczby terenów przyczyni się w zakresie wód powierzchniowych do zagrożenie ich zanieczyszczeniami na terenach o nieuregulowanej gospodarce wodno-ściekowej oraz możliwości zmiany kierunku spływu wód opadowych w obszarze wykonywania ziemnych prac budowlanych oraz z terenów zabudowanych i utwardzonych. Wprowadzone ustalenia projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego określają zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu, w tym istniejących warunków wodnych. Ustalono w planie m.in. w zakresie zaopatrzenia w wodę: pobór wody do celów bytowo-gospodarczych z miejskiej sieci wodociągowej przy czym do czasu realizacji miejskiej sieci, dopuszcza się zaopatrzenie w wodę w oparciu o własne rozwiązania sieci wodociągowej, pobór do celów przeciwpożarowych zgodnie z przepisami odrębnymi w zakresie odprowadzenia ścieków nakaz odprowadzania ścieków bytowych i komunalnych do sieci kanalizacji sanitarnej, przy czym do czasu realizacji sieci kanalizacyjnej dopuszcza się odprowadzanie ścieków bytowych i komunalnych do szczelnych zbiorników bezodpływowych; w zakresie odprowadzania wód opadowych i roztopowych ustala się odprowadzanie do kanalizacji deszczowej lub ogólnospławnej, przy czym do czasu realizacji sieci kanalizacyjnej dopuszcza się odprowadzanie wód opadowych i roztopowych na własny nieutwardzony teren, np. do dołów chłonnych lub do zbiorników retencyjnych.

Ustalono także zakaz zanieczyszczania środowiska gruntowo – wodnego oraz zakaz składowania, wysypywania, zakopywania i wylewania jakichkolwiek odpadów niebezpiecznych.

Zgodnie z „Planem gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry” zatwierdzonym na posiedzeniu Rady Ministrów w dniu 18 października 2016 r. przez Prezesa Rady Ministrów do celów środowiskowych wg art. 4 Ramowej Dyrektywy Wodnej dla wód podziemnych należą:

- zapobieganie lub ograniczanie wprowadzania do nich zanieczyszczeń,
- zapobieganie pogorszeniu oraz poprawa ich stanu,
- ochrona i podejmowanie działań naprawczych, a także zapewnianie równowagi między poborem, a zasilaniem tych wód, tak aby osiągnąć ich dobry stan.

Dla spełnienia wymogu niepogarszania stanu części wód, dla części wód będących w co najmniej dobrym stanie chemicznym i ilościowym, celem środowiskowym będzie utrzymanie tego stanu. Ze względu na fakt, iż jakość wód podziemnych w JCWPd 107 określono jako III wskazane jest przynajmniej utrzymanie oraz poprawa tego stanu.

Natomiast dla wód powierzchniowych oraz obszarów chronionych cele środowiskowe zostały oparte na wartościach granicznych poszczególnych wskaźników fizyko-chemicznych, biologicznych i hydromorfologicznych określających stan ekologiczny wód powierzchniowych oraz wskaźników chemicznych świadczących o stanie chemicznym wody, odpowiadających warunkom osiągnięcia przez te wody dobrego stanu, z uwzględnieniem kategorii wód, wg rozporządzenia w sprawie sposobu klasyfikacji stanu jednolitych części wód powierzchniowych. Ustalono dla jednolitych części wód, będących obecnie w bardzo dobrym stanie/potencjale ekologicznym, że celem środowiskowym będzie utrzymanie tego stanu/potencjału. Ponadto, ustalając cele uwzględniono także różnicę pomiędzy naturalnymi, a silnie zmienionymi oraz sztucznymi częściami wód. Dla naturalnych części wód celem będzie osiągnięcie co

najmniej dobrego stanu ekologicznego, dla silnie zmienionych i sztucznych części wód – co najmniej dobrego potencjału ekologicznego. Ponadto dla obu przypadków w celu osiągnięcia dobrego stanu/potencjału konieczne będzie dodatkowo utrzymanie co najmniej dobrego stanu chemicznego. Dla obszarów chronionych funkcjonujących w obszarach dorzeczy, nie zostały podwyższone powyższe cele środowiskowe z uwagi na częstokroć wyższe wymagania w stosunku do wartości granicznych wskaźników jakości wody przyjętych jako wartości graniczne dla dobrego stanu ekologicznego bądź dobrego lub powyżej dobrego potencjału ekologicznego wód, niż w poszczególnych aktach prawa, regulujących sposób postępowania i wymagania co do wód w obrębie obszarów chronionych.

Ze względu na fakt, iż stan badanego jcwp wykazano jako umiarkowany, celem środowiskowym będzie osiągnięcie stanu co najmniej dobrego.

W zapisach planu odniesiono się do docelowej realizacji sieci kanalizacji sanitarnej co wpłynie pozytywnie na stan wód w gminie. Jak ukazują badania jakości wód z lat wcześniejszych oraz najbardziej aktualnych, rozwój zabudowy wraz z rozwojem infrastruktury technicznej – wodociągowej i kanalizacyjnej, przyczynia się do poprawy stanu lub potencjału ekologicznego jednolitych części wód.

8.4. Oddziaływanie na szatę roślinną, świat zwierzęcy oraz obszary chronione i obszary Natura 2000

Projekt planu miejscowego zakłada zwiększenie terenów zabudowy, co zawsze wiąże się z uszczelnieniem powierzchni kosztem terenów biologicznie czynnych. W konsekwencji powoduje to również ograniczenie miejsc bytowania lokalnej fauny, a także ograniczenie możliwości migracji zwierząt. Ponadto w miejscach lokalizacji budynków oraz infrastruktury komunikacyjnej następuje degradacja istniejącej szaty roślinnej. Jednocześnie w otoczeniu terenów zurbanizowanych zmieniają się warunki siedliskowe szaty roślinnej oraz wprowadzana jest nowa zieleń urządzona, a także przystępuje się do rewitalizacji istniejącej zieleni, w szczególności, tak jak w przypadku miasta Szklarska Poręba założeń zabytkowych. Najważniejszym zapisem dotyczącym ochrony środowiska jest ustalenie dotyczące udziału powierzchni terenu biologicznie czynnego na terach przeznaczonych pod zabudowę. Pozwolić to może na ochronę gatunków naturalnie występujących na obszarze opracowania, a dodatkowo na wprowadzenie bardziej urozmaiconej szaty roślinnej, w tym różnorodnej zieleni, na terenie obecnie nieużytkowanym, a przeznaczonym pod zabudowę, co z pewnością będzie korzystną zmianą stanu istniejącego. Wprowadzenie nowych nasadzeń jednocześnie pozwoli na zachowanie ciągłości biologicznej na analizowanym terenie. W zakresie projektowania zieleni towarzyszącej zabudowie, ważny jest odpowiedni dobór wprowadzanych gatunków (przede wszystkim gatunków rodzimych, zgodnych z naturalnymi siedliskami przyrodniczymi). Na obszarze opracowania nie znajdują się siedliska wymienione w załączniku II Dyrektywy. Najbliżej położone siedlisko względem obszaru to siedlisko 9140. Przylega ono w części granicy południowej obszaru opracowania. Realizacja projektu planu nie grozi zniszczeniem tego stanowiska i nie będzie powodowało pogorszenia stanu jego ochrony, gdyż siedlisko to nie znajduje się na terenie opracowania.

Realizacja zapisów planu wpłynie na faunę obszarów analizowanych poprzez wprowadzenie zabudowy o charakterze turystycznym. Niemniej jednak wprowadzane przeznaczenie ma na celu rekultywację terenu pokopalnianego w sposób planowy, w dbałości o walory przyrodnicze i krajobrazowe danego terenu. Na etapie budowy zagrożenie stanowić może sprzęt budowlany i transport, wytwarzające hałas i poruszające się po terenach leśnych. Niemniej jednak będzie to oddziaływanie krótkookresowe i lokalne. Jednym z gatunków wędrownych, objętych ochroną a pojawiających się w Górach Izerskich jest ryś. Głównymi zagrożeniami dla rysia jakie mogą mieć miejsce w przypadku realizacji ustaleń planu są fragmentacja siedlisk oraz nadmierna penetracja przez turystów miejsc występowania rysia. Planowana inwestycja nie powinna stanowić poważnej przeszkody migracyjnej, gdyż jest to zwierzę o aktywności głównie nocnej. Ponadto nie stwierdzono występowania tego gatunku na terenie opracowania.

Teren opracowania znajduje się na terenie obszaru Natura 2000 Góry Izerskie. Niemniej, ze względu na byłą działalność górniczą na terenie opracowania, nie przewiduje się negatywnego wpływu rekultywacji tego terenu pod funkcje turystyczne. Tereny przyległe do kopalni są popularne wśród turystów, w okolicy znajdują się liczne szlaki piesze oraz wiaty turystyczne. Nawet sama była kopalnia jest miejscem wycieczek, ze względu na krajobraz na Wysoki Grzbiet Gór Izerskich rozciągający się z Izerskich

Garbów. Wprowadzenie zabudowy turystycznej uzupełni bazę turystyczną w tym miejscu, dzięki czemu nie będą ulegać przekształceniu tereny o znacznie wyższych wartościach środowiskowych, znajdujących się w sąsiedztwie. Planowana inwestycja do wybudowania nie spowoduje też zniszczenia i przekształcenia, cennych dla gatunków ptaków będących przedmiotami ochrony na obszarze Natury 2000, siedlisk. Planowana inwestycja powstać ma na terenach leśnych o przeciętnej atrakcyjności siedliskowej dla gatunków ptaków będących przedmiotami ochrony na obszarze Natury 2000 Góry Izerskie PLB0200309.

Ponadto zmiany i utrata siedlisk nie dotyczy cietrzewia, ponieważ realizacja postanowień projektu planu obejmie miejsca i siedliska niewykorzystywane przez ten gatunek. Gatunek ten przebywa w górskich borach świerkowych rzadko i tylko w okresie jesieni i zimy. Ponadto w pobliżu istnieje bardzo dużo analogicznych siedlisk leśnych, o dużej niedostępności dla ludzi, które mogą być wykorzystywane przez cietrzewie. Wzrost antropopresji ze strony większej liczby turystów w okresie zimowym nie spowoduje zatem znacznego negatywnego wpływu na cietrzewia ze względu na zabudowę poza optymalnymi dla cietrzewia siedliskami. W celu ograniczenia negatywnego wpływu na ptactwo, w tym cietrzewia występującego w sąsiedztwie terenu opracowania należy jak najbardziej ograniczyć czas wykonywania prac budowlanych, które mogłyby płoszyć ptaki. Gatunki będące przedmiotem ochrony dla obszaru Natury 2000 wykorzystują badany teren w bardzo niewielkim stopniu, co przy bardzo dużej ilości analogicznych siedlisk w strefie poza oddziaływaniem projektu planu nie spowoduje wpływu na te gatunki. Ponadto zaleca się przeprowadzanie szerokiej i skierowanej do wszystkich turystów akcji informacyjno-edukacyjnej, która pozwoli na ograniczenie penetracji terenów występowania gatunków chronionych przez turystów.

W przypadku ewentualnego stwierdzenia siedlisk gatunków chronionych kolidujących z przeznaczeniem terenów na obszarze objętym projektem planu, należy uzyskać zezwolenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu na odstępstwa ww. zakazów zgodnie z art. 56 ustawy o ochronie przyrody (Dz. U. 2021 poz. 1098 ze zm.)

8.5. Oddziaływanie na stan higieny atmosfery, klimat lokalny i akustyczny

Realizacja ustaleń projektu planu, szczególnie biorąc pod uwagę projektowane funkcje, nie wpłynie znacząco na zmianę warunków klimatu akustycznego. Jednocześnie każde zwiększenie terenów zabudowy kosztem terenów biologicznie czynnych, w szczególności leśnych i zadrzewionych przyczynia się do przekształcania warunków topoklimatycznych. Natomiast oba ww. czynniki mogą wpływać na pogorszenie jakości powietrza.

W celu poprawy higieny powietrza w zapisach projektu planu ustalono, aby zabudowę, lokalizowaną na tym terenie, stanowiły budynki ogrzewane za pomocą indywidualnych systemów grzewczych zgodnie z przepisami odrębnymi. Jedyne uciążliwości w zakresie emisji pyłów i gazów mogą wystąpić w fazie budowy poszczególnych obiektów i będą one związane z pracami budowlanymi i konstrukcyjno-montażowymi (m.in. wykopy, wzmożony ruch pojazdów, szczególnie ciężarowych).

Ponadto w projekcie planu znalazły się zapisy z zakresu kształtowania komfortu akustycznego w środowisku, w których ustalono nakaz dotrzymania dopuszczalnych poziomów hałasu na terenach podlegających ochronie akustycznej.

Największa emisja hałasu nastąpi w realizacji wyciągu narciarskiego, ale również może być uciążliwa na etapie eksploatacji, w szczególności dla gatunków zwierząt żyjących w jej sąsiedztwie, powodując ich płoszenie. Stąd istotne będzie podejmowanie działań ograniczających oddziaływanie hałasu zarówno na etapie realizacji, jak i eksploatacji.

Projektowane i istniejące zainwestowanie sankcjonowane zapisami analizowanego projektu planu nie należy do funkcji uciążliwych, a wszelkie oddziaływanie ogranicza się do terenów, na których dana inwestycja jest lub będzie realizowana lub będzie mieć niewielki wpływ lokalnie.

8.6 Oddziaływanie na różnorodność biologiczną

Wprowadzenie wszelkiego zainwestowania pozostaje nie bez znaczenia dla istniejących na terenie opracowania roślin i zwierząt. Proponowane zmiany zawarte w omawianym dokumencie nie wpłyną na rozerwanie siedlisk, gdyż nie mają one charakteru wielkoskalowego. Teren opracowania ogranicza się do terenów już przekształconych w ramach prowadzonej przez człowieka działalności. Każde nowe zainwestowanie na terenie niezagospodarowanym przyczynia się do niszczenia gatunków występujących samoczynnie, ważnych z punktu widzenia różnorodności biologicznej. Dlatego też projekt planu określa postępowanie w zakresie ochrony zasobów przyrodniczych i tym samym zapewnia warunki do podtrzymania bioróżnorodności biologicznej. Niemniej jednak nowe zainwestowanie wiąże się między innymi z ograniczeniem terenów biologicznie czynnych, na rzecz powierzchni uszczelnionych.

8.7 Oddziaływanie na ludzi

Projekt planu miejscowego będzie wpływał na warunki życia społeczności lokalnej poprzez wprowadzenia nowych terenów przeznaczonych pod rozwój infrastruktury turystycznej. Spowoduje to wzrost atrakcyjności tego obszaru dla potencjalnych turystów i ich możliwy zwiększony napływ, co może wpłynąć na zwiększenie ruchu turystycznego, ale jednocześnie umożliwi właścicielom nieruchomości rekultywację tego terenu. Nowe obiekty mogą służyć zarówno lokalnej społeczności, jak i czasowo przebywającym kuracjom, turystom pieszym i narciarzom.

Zapisy projektu planu miejscowego odnosząc się szeroko do sfery ochrony środowiska przyrodniczego i krajobrazu dają podstawy do rozwijania terenów inwestycyjnych przy równoczesnej dbałości o środowisko. Jednocześnie plan także zapewnia dbałość o przestrzeń publiczną, co będzie pozytywnie oddziaływać na obecnych i przyszłych mieszkańców oraz mogą inicjować dalsze działania, zmierzające do poprawy wizerunku tego fragmentu gminy.

8.8 Oddziaływanie na krajobraz

Obszar projektu planu obecnie charakteryzuje się zniszczonym krajobrazem naturalnym przez górniczą działalność człowieka. Rekultywacja tego terenu może wpłynąć pozytywnie na krajobraz, gdyż przyczyni się do uporządkowania obszaru oraz likwidacji opuszczonych budynków kopalni. Pozostałe inwestycje związane z realizacją projektu planu, jak np. wyciąg narciarski lub dopuszczona wieża widokowa, ze względu na już przekształcony krajobraz w postaci elementu nowoczesnego - wieży telekomunikacyjnej nie pogorszy istniejących już uwarunkowań. Planowana zabudowa kubaturowa ma zająć maksymalnie 20% tego terenu, natomiast biorąc pod uwagę lokalne uwarunkowania, można przewidywać, że będzie ona znacznie mniejsza. Wieża widokowa dopuszczona zapisami udostępni mieszkańcom jak i turystom jeszcze lepszy widok na krajobraz terenów Gór Izerskich. Projektowane zagospodarowanie będzie wykorzystywało naturalne predyspozycje środowiska, a zapisy dążące do zintensyfikowania inwestycji respektują lokalne uwarunkowania i charakter zabudowy.

8.9 Oddziaływanie na zasoby naturalne

Projekt planu miejscowego obejmuje swoim zasięgiem miejsce występowania złóż kwarcu „Stanisław” KZ 115, dla którego ustalono uwzględnienie uwarunkowań wynikających z ich występowania. Niemniej eksploatacja tego złoża została zaniechana, a kopalnia kwarcu jest od wielu lat nieczynna.

8.10 Oddziaływanie na zabytki i dobra materialne

Projekt planu miejscowego obejmuje swoim zasięgiem układ urbanistyczny miasta Szklarska Poręba wpisany do rejestru zabytków. Zapisy projektu planu w sposób szczegółowy odnoszą się do zasad ochrony dziedzictwa kulturowego znajdującego się na obszarze opracowania.

Jednocześnie zapisane w projekcie planu funkcje nie powodują uciążliwości oddziałujących na nieruchomości sąsiednie, przez co zapewniony jest rozwój miasta z poszanowaniem zasad kształtowania ładu przestrzennego i wartości historycznych.

8.11. Transgraniczne oddziaływanie

Przygraniczne położenie miasta Szklarska Poręba wpływa na występowanie, wzajemnych oddziaływań środowiskowych w obszarze transgranicznym, co wymaga rozwiniętej współpracy międzynarodowej w tej dziedzinie. W szczególności dotyczy to, terenów położonych na obszarach cennych przyrodniczo nie tylko w skali lokalnej, regionalnej czy krajowej, ale także globalnej. Konieczna jest w tym przypadku wymiana doświadczeń oraz podejmowania wspólnych skoordynowanych działań na rzecz ochrony. Zgodnie z tymi przesłankami funkcjonuje współpraca z Republiką Czeską w zakresie ochrony cietrzewia i włośchatki po obu stronach granicy polsko-czeskiej w Sudetach Zachodnich. Współpracę tą regulują dwa dokumenty: Konwencji o ocenach oddziaływania na środowisko w kontekście transgranicznym (przyjęta przez Polskę w dniu 25 lutego 1991 roku - ratyfikowana 12 czerwca 1997 r.) i ustawa o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko.

Dokumenty te wymagają przeprowadzania ocen oddziaływania na środowisko, gdy inwestycja realizowana w jednym kraju zasięgiem oddziaływania obejmuje terytorium innego państwa, stwarzając zagrożenie wystąpienia negatywnych skutków dla środowiska.

Zgodnie z wymaganiami określonymi ww. dokumentach należy przeanalizować, czy projektowane funkcje, zasady zagospodarowania i zabudowy mogą potencjalnie negatywnie oddziaływać na komponenty środowiska przyrodniczego, w szczególności na ludzi, zwierzęta i roślinność, a w przede wszystkim na obszary objęte ochroną, co mogłoby zagrozić istnieniu lub potencjalnemu użytkowaniu narażonego obszaru oraz spowodować dodatkowe obciążenia, przekraczające graniczną wytrzymałość środowiska.

Zapisy miejscowego planu nie przewidują realizacji inwestycji mogących wpłynąć na integralność obszarów objętych ochroną oraz przekraczających swym oddziaływaniem nieruchomości, na której mają być realizowane. Skumulowane oddziaływanie na elementy środowiska skutków realizacji zapisów planu, również nie będą mieć zasięgu transgranicznego.

8.12. Analiza oddziaływań skutków realizacji ustaleń projektu planu na środowisko

Zasadnicze zmiany w obecnym zagospodarowaniu miasta Szklarska Poręba, które wynikną na skutek realizacji ustaleń projektu planu dotyczą realizacji terenów turystycznych. Przy czym wpływ na środowisko w tym zakresie nie spowoduje drastycznych zmian w środowisku przyrodniczym i krajobrazie miasta, ze względu na jego fragmentaryczny charakter.

Możliwe negatywne zmiany w środowisku to:

- 1) zwiększenie terenów uszczelnionych, zabudowanych, kosztem zmniejszenia terenów otwartych i powierzchni biologicznie czynnych,
- 2) wzrost hałasu i zanieczyszczeń powietrza w trakcie budowy,
- 3) zwiększenie korzystania z terenów otwartych i leśnych występujących w sąsiedztwie,
- 4) zwiększenie poboru wody, a tym samym odprowadzanie większej ilości ścieków.

Możliwe pozytywne aspekty realizacji ustaleń projektu planu:

- 1) ograniczenie zanieczyszczeń i zaśmiecania terenów przez turystów, poprzez wprowadzenie odpowiedniej infrastruktury (kosze na śmieci) oraz regularne porządkowanie terenu i opróżnianie koszy,
- 2) rozwój infrastruktury technicznej wodnokanalizacyjnej mający na celu zlikwidowanie uciążliwości dla środowiska wynikający ze zwiększonego zapotrzebowania.

9. Rozwiązania alternatywne

Zaproponowane w projekcie planu zagospodarowanie miasta Szklarska Poręba będą miały nieznaczny wpływ na obszary z nim sąsiadujące i na środowisko naturalne, niemniej jednak zapisy projektu planu dotyczące kształtowania środowiska przyrodniczego dążą do ograniczenia negatywnych

skutków przyjętych rozwiązań. Możliwe rozwiązania alternatywne zostały przeanalizowane na etapie sporządzania koncepcji planu i zaproponowane zagospodarowanie w opracowywanym projekcie można uznać za najkorzystniejsze.

Zatem analizowany projekt planu uwzględniający zapisy Zmiany Studium... i jednocześnie wnioski władz miasta, instytucji oraz mieszkańców przyjmuje rozwiązania optymalne. Ponadto projekt planu miejscowego jest dostosowany do obowiązujących przepisów prawa w zakresie ochrony środowiska, zasad polityki ekologicznej.

10. Zapobieganie, ograniczanie lub kompensacja przyrodnicza negatywnych oddziaływań na środowisko

W działaniach tych szczególny nacisk położony powinien być na ograniczenie inwestycji mogących mieć negatywny wpływ na środowisko, a także na zadrzewianie, dolesianie, ochronę obszarów chronionych w tym siedlisk chronionych gatunków zwierząt oraz rozwój funkcji turystycznej, jedynie proporcjonalnie do możliwej chłonności terenu. Stan funkcjonowania środowiska przyrodniczego przy obecnym stanie zagospodarowania obszaru objętego opracowaniem jest dobry. Zapisy projektu planu omówione w rozdziale 8 zapewniają ograniczenie ewentualnego negatywnego oddziaływania na środowisko istniejących i projektowanych funkcji. Planowany rozwój terenów zabudowanych uwzględnia rozwój infrastruktury technicznej, która pozwoli na zachowanie lub przywrócenie równowagi przyrodniczej na terenach zurbanizowanych, a zapisy dotyczące ochrony zasobów środowiska przyrodniczego są wystarczająco restrykcyjne, aby niwelować wszelkie negatywne skutki wprowadzanej zabudowy.

Na etapie realizacji inwestycji wskazuje się następujące zalecenia minimalizacji i kompensacji środowiska: wycinkę drzew prowadzić w okresie późnojesiennym i zimowym (poza okresem lęgowym); podczas nieobecności wykonawców prac budowlanych szczelne ogrodzenie wykopów w taki sposób, aby drobne zwierzęta naziemne (gady, płazy, ssaki i nietotne bezkręgowce) nie były w stanie ich przekroczyć. Osobniki które zostały uwięzione w wykopach należy odłowić i przenieść w bezpieczne miejsce; podczas prowadzenia prac budowlanych należy unikać tworzenia okresowych zbiorników wodnych, w których mogą podjąć rozród płazy; prowadzenie prac budowlanych w godzinach między 7:00 a 21:00 czyli poza szczytowym okresem aktywności ssaków.

11. Metody analizy skutków realizacji postanowień projektowanego planu miejscowego oraz częstotliwość jej przeprowadzania

Analiza skutków realizacji zapisów planu miejscowego w zakresie funkcji i sposobu zagospodarowania nastąpi po jego uchwaleniu. Monitorowanie zamierzeń inwestycyjnych odbywać się będzie na etapie występowania inwestora o pozwolenie na budowę, a następnie poprzez coroczną analizę zmian w zagospodarowaniu przestrzennym gminy. W zakresie ochrony środowiska prowadzony jest monitoring przeprowadzany przez odpowiednie służby, zarówno ochrony środowiska, przyrody czy sanitarne. Należą do nich m.in. Główny Inspektorat Ochrony Środowiska, Państwowy Wojewódzki Inspektor Sanitarny, Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny, jak i wydziały ochrony środowiska urzędu wojewódzkiego, powiatowego oraz miasta Szklarska Poręba. Polega on na corocznej analizie i ocenie stanu poszczególnych komponentów środowiska w oparciu o wyniki pomiarów uzyskanych w ramach państwowego monitoringu (w szczególności dotyczącego: stanu wód powierzchniowych i podziemnych, powietrza, klimatu akustycznego, gleb) oraz na analizie i ocenie innych dostępnych wyników pomiarów i obserwacji. Wyniki monitoringu stanu środowiska przyrodniczego są publikowane w odpowiednich opracowaniach, takich jak np. Raport o stanie środowiska województwa dolnośląskiego, wydawanym co roku.

Jednocześnie poza aspektem środowiskowym, ważny jest aspekt społeczny skutków realizacji zapisów planu. Sporządzający plan może zbadać stopień zadowolenia mieszkańców gminy z tych postanowień drogą ankietową bądź poprzez wprowadzenie konsultacji społecznych, przeprowadzanych przy okazji analizy wniosków o zmiany w zagospodarowaniu przestrzennym gminy.

Zgodnie z art. 32 ust. 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wyniki analiz dotyczących aktualności dokumentów planistycznych z potrzebami mieszkańców i gminy powinny być przekazywane co najmniej raz w czasie trwania kadencji rady. Dlatego proponuje się, aby analizy dotyczące stanu poszczególnych komponentów środowiska na obszarze objętym opracowaniem były przeprowadzane również z taką częstotliwością. Pomiary i badania prowadzone w celu określenia stanu poszczególnych komponentów środowiska powinny być przeprowadzane zgodnie z metodyką i wymogami określonymi w poszczególnych rozporządzeniach, a także w specjalistycznych opracowaniach określających metodyki referencyjne, odnoszące się do sposobu analizowania stanu jakości poszczególnych komponentów środowiska. Z uwagi na różnorodność zagadnień dotyczących metody i wymogów jakie wskazane są w przypadku prowadzenia monitoringu poszczególnych komponentów środowiska, w niniejszym opracowaniu nie przytoczono ich brzmienia. W przypadku niniejszego opracowania najistotniejsze będzie monitorowanie przestrzegania zapisanych w ustaleniach planu minimalnych udziałów powierzchni biologicznie czynnych w obrębie działek budowlanych oraz sposobu odprowadzania ścieków bytowych.

12. Streszczenie

Niniejsza prognoza dotyczy oceny oddziaływania na środowisko projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla działki nr 4 obręb 0008 w rejonie dawnej kopalni „Stanisław”. Opracowywany projekt planu został wywołany uchwałą Nr XLIV/519/21 Rady Miejskiej w Szklarskiej Porębie z dnia 28 października 2021 roku w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla działki nr 4 obręb 0008 w rejonie dawnej kopalni „Stanisław”.

Analizie i ocenie poddano projekt uchwały Rady Miejskiej w Szklarskiej Porębie zawierający ustalenia realizacyjne, a także rysunek projektu planu w skali 1 : 1000.

Obecnie teren opracowania jest terenem pokopalnianym po byłej kopalni kwarcu „Stanisław” z nieatrakcyjnym krajobrazowo wyrobiskiem. Stąd plan ma na celu umożliwienie rekultywacji tego terenu. W decyzji nr 50/2018 w sprawie określenia kierunku, terminu wykonania rekultywacji gruntów i osoby zobowiązanej do jej wykonania Starosta Jeleniogórski określił specjalny kierunek rekultywacji, tj. rekreacyjny – usługi turystyczne. Określono również ostateczny termin zakończenia prac w zakresie rekultywacji w terminie pięciu lat od zakończenia działalności przemysłowej.

W ww. projekcie planu ustalono następujące przeznaczenie terenu: teren zabudowy usługowej – usług turystyki, oznaczony symbolem: UT; teren zabudowy usługowej – usług sportu i rekreacji, oznaczony symbolem: US; teren infrastruktury technicznej – telekomunikacyjnej, oznaczony symbolem IT.

Niniejsza prognoza złożona jest z dwóch części. Pierwsza część stanowi ocenę istniejących uwarunkowań środowiska przyrodniczego, z uwzględnieniem podziału na jego poszczególne elementy: obecne użytkowanie terenu, warunki gruntowe, warunki glebowe, rzeźbę terenu, warunki wodne, szatę roślinną i świat zwierzęcy, klimat lokalny i komfort akustyczny, ludzi, zabytki oraz krajobraz.

Obszar opracowania położony jest w części północnej gminy, w granicy z gminami sąsiednimi Mirsk oraz Stara Kamienica. Granice projektu planu są tożsame z granicami działki nr 4. Teren opracowania stanowi teren pokopalniany po byłej kopalni odkrywkowej kwarcu „Stanisław”. Na terenie tym obecnie znajdują się opuszczone budynki o jednej kondygnacji nadziemnej i dachach płaskich. Teren ten porasta roślinność niska trawiasta wraz z niewielkimi zakrzaczeniami, typowymi dla piętra regla górnego. W otoczeniu kopalni znajdują się rozległe tereny leśne z ścieżkami pieszymi i pozostałą infrastrukturą turystyczną. W pobliżu obszaru znajduje się szczyt Izerskie Garby o wysokości 1084 m n.p.m. Na terenie opracowania zlokalizowana jest wieża telekomunikacyjna.

Druga część odnosi się do konkretnych zapisów projektu planu w kontekście ich zgodności z przepisami prawa dotyczącymi ochrony środowiska, jak również ich oddziaływania na poszczególne komponenty. Prognoza wykazuje, iż zapisy projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Szklarska Poręba spowodują realizację inwestycji wpływających w na środowisko na analizowanym obszarze. Intencją stworzenia analizowanego projektu planu był wniosek właścicieli działki. W prognozie odniesiono się m.in. do zapisów ustawy Prawo ochrony środowiska, o ochronie przyrody, Prawo wodne oraz przytoczono konkretne zapisy projektu planu, spełniające wymogi

wynikające z tych i innych ustaw. Dotyczą one m.in. gospodarki wodami opadowymi i roztopowymi, gospodarki odpadami, zagospodarowania ścieków, mas ziemnych, czy zakazu lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze lub potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, w rozumieniu przepisów odrębnych.

Na obszarze opracowania nie przewiduje się większych zmian rzeźby terenu. Niemniej jednak przekształceniom ulegną tereny wymagające niwelacji pod przeprowadzenie ewentualnych wyciągów narciarskich. Będą one związane z posadowieniem oraz fundamentowaniem pod słupy i obiekty obsługujące tę infrastrukturę techniczną. Wszelkie tego typu przekształcenia, prowadzące do wprowadzenia nowego zainwestowania, w postaci infrastruktury naziemnej, wiążą się z nieodwracalnym zniszczeniem powierzchni ziemi i gleby. Mogą w ten sposób powstawać nowe formy antropogeniczne, takie jak: zwałowiska, nasypy, powierzchnie niwelowane. Z tego powodu ważnymi w tym zakresie zapisami projektu planu są ustalenia określające maksymalne powierzchnie zabudowy. Jednocześnie prace ziemne związane z fundamentowaniem powodują powstawanie mas ziemnych, które należy w odpowiedni sposób zagospodarować.

W wyniku wprowadzonego zapisami projektu planu zainwestowania warunki podłoża na przedmiotowym obszarze ulegną zmianom w miejscach wprowadzenia nowej zabudowy. Nie będzie ona miała jednak charakteru wielkoskalowego, nie przewiduje się bowiem usług z zakresu hotelarstwa.

Wprowadzone ustalenia projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego określają zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego, w tym istniejących warunków wodnych. Zapisy te pozwolą, aby stan wód gruntowych nie uległ pogorszeniu w wyniku potencjalnych zanieczyszczeń mogących pochodzić z wprowadzanej zapisami planu funkcji terenu.

Projekt planu miejscowego zakłada zwiększenie terenów zabudowy, co zawsze wiąże się z uszczelnieniem powierzchni kosztem terenów biologicznie czynnych. W konsekwencji powoduje to również ograniczenie miejsc bytowania lokalnej fauny, a także ograniczenie możliwości migracji zwierząt i roślin.

Teren opracowania znajduje się na terenie obszaru Natura 2000 Góry Izerskie. Niemniej, ze względu na byłą działalność górniczą na terenie opracowania, nie przewiduje się negatywnego wpływu rekultywacji tego terenu pod funkcje turystyczne. Tereny przyległe do kopalni są popularne wśród turystów, w okolicy znajdują się liczne szlaki piesze oraz wiaty turystyczne. Nawet sama była kopalnia jest miejscem wycieczek, ze względu na krajobraz na Góry Izerskie rozciągający się z Izerskich Garbów. Wprowadzenie zabudowy turystycznej uzupełni bazę turystyczną w tym miejscu, dzięki czemu nie będą ulegać przekształceniu tereny o znacznie wyższych wartościach środowiskowych, znajdujących się w sąsiedztwie. Planowana inwestycja do wybudowania nie spowoduje też zniszczenia i przekształcenia, cennych dla gatunków ptaków będących przedmiotami ochrony na obszarze Natury 2000, siedlisk. Planowana inwestycja powstać ma na terenach leśnych o przeciętnej atrakcyjności siedliskowej dla gatunków ptaków będących przedmiotami ochrony na obszarze Natury 2000 Góry Izerskie PLB0200309.

Realizacja ustaleń projektu planu, szczególnie biorąc pod uwagę projektowane funkcje, nie wpłynie znacząco na zmianę warunków klimatu akustycznego. Jednocześnie każde zwiększenie terenów zabudowy kosztem terenów biologicznie czynnych, w szczególności leśnych i zadrzewionych przyczynia się do przekształcania warunków topoklimatycznych. Natomiast oba ww. czynniki mogą wpływać na pogorszenie jakości powietrza .

Wprowadzenie wszelkiego zainwestowania pozostaje nie bez znaczenia dla istniejących na terenie opracowania roślin i zwierząt. Proponowane zmiany zawarte w omawianym dokumencie nie wpłyną na rozerwanie siedlisk, gdyż nie mają one charakteru wielkoskalowego. Teren opracowania ogranicza się do terenów już przekształconych w ramach prowadzonej przez człowieka działalności. Każde nowe zainwestowanie na terenie niezagospodarowanym przyczynia się do niszczenia gatunków występujących samoczynnie, ważnych z punktu widzenia różnorodności biologicznej. Dlatego też projekt planu określa postępowanie w zakresie ochrony zasobów przyrodniczych i tym samym zapewnia warunki do podtrzymania bioróżnorodności biologicznej. Niemniej jednak nowe zainwestowanie wiąże się między innymi z ograniczeniem terenów biologicznie czynnych, na rzecz powierzchni uszczelnionych.

Obszar projektu planu obecnie charakteryzuje się zniszczonym krajobrazem naturalnym przez górniczą działalność człowieka. Rekultywacja tego terenu może wpłynąć pozytywnie na krajobraz, gdyż przyczyni się do uporządkowania obszaru kopalni oraz likwidacji opuszczonych budynków kopalni. Pozostałe inwestycje związane z realizacją projektu planu, jak np. wyciąg narciarski lub dopuszczona wieża widokowa, ze względu na już przekształcony krajobraz w postaci elementu nowoczesnego - wieży telekomunikacyjnej nie pogorszy istniejących już uwarunkowań. Planowana zabudowa kubaturowa ma zająć maksymalnie 20% tego terenu, natomiast biorąc pod uwagę lokalne uwarunkowania, można przewidywać, że będzie ona znacznie mniejsza. Wieża widokowa dopuszczona zapisami udostępni mieszkańcom jak i turystom jeszcze lepszy widok na krajobraz terenów Gór Izerskich. Projektowane zagospodarowanie będzie wykorzystywało naturalne predyspozycje środowiska, a zapisy dążące do zintensyfikowania inwestycji respektują lokalne uwarunkowania i charakter zabudowy.

Projekt planu miejscowego będzie wpływał na warunki życia społeczności lokalnej poprzez wprowadzenia nowych terenów przeznaczonych pod rozwój infrastruktury turystycznej. Spowoduje to wzrost atrakcyjności tego obszaru dla potencjalnych turystów i ich możliwy zwiększony napływ, co może wpłynąć na zwiększenie ruchu turystycznego, ale jednocześnie umożliwi właścicielom nieruchomości rekultywację tego terenu. Nowe obiekty mogą służyć zarówno lokalnej społeczności, jak i czasowo przebywającym kuracjom, turystom pieszym i narciarzom.

Projekt planu miejscowego obejmuje swoim zasięgiem miejsce występowania złóż kwarcu „Stanisław” KZ 115, dla którego ustalono uwzględnienie uwarunkowań wynikających z ich występowania. Niemniej eksploatacja tego złoża została zaniechana, a kopalnia kwarcu jest od wielu lat nieczynna.

Projekt planu miejscowego obejmuje swoim zasięgiem układ urbanistyczny miasta Szklarska Poręba wpisany do rejestru zabytków. Zapisy projektu planu w sposób szczegółowy odnoszą się do zasad ochrony dziedzictwa kulturowego znajdującego się na obszarze opracowania.

Zaproponowane w projekcie planu zagospodarowanie miasta Szklarska Poręba będzie miało nieznaczny wpływ na obszary z nim sąsiadujące i na środowisko naturalne, niemniej jednak zapisy projektu planu dotyczące kształtowania środowiska przyrodniczego dążą do ograniczenia negatywnych skutków przyjętych rozwiązań. Możliwe rozwiązania alternatywne zostały przeanalizowane na etapie sporządzania koncepcji planu i zaproponowane zagospodarowanie w opracowywanym projekcie można uznać za najkorzystniejsze.

Zapisy miejscowego planu nie przewidują realizacji inwestycji mogących wpłynąć na integralność obszarów objętych ochroną oraz przekraczających swym oddziaływaniem nieruchomości, na której mają być realizowane. Skumulowane oddziaływanie na elementy środowiska skutków realizacji zapisów planu, również nie będą mieć zasięgu transgranicznego.

Jednocześnie zawarto informację o metodach monitoringu i częstotliwości jego przeprowadzania.